

POROZUMIENIE

Porozumienie dotyczące przyjęcia zharmonizowanych regulaminów technicznych Organizacji Narodów Zjednoczonych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być montowane lub wykorzystywane w tych pojazdach, oraz warunków wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych regulaminów Organizacji Narodów Zjednoczonych ⁽¹⁾

Wersja 3

WSTĘP

UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

PODJAWSZY DECYZJĘ o wprowadzeniu poprawek do Porozumienia dotyczącego przyjęcia jednolitych warunków homologacji i wzajemnego uznawania homologacji wyposażenia i części pojazdów samochodowych, sporządzonego w Genewie dnia 20 marca 1958 r., zmienionego w dniu 16 października 1995 r., oraz

PRAGNĄC zmniejszyć bariery techniczne w handlu międzynarodowym poprzez określenie zharmonizowanych regulaminów technicznych ONZ, którym powinny odpowiadać określone pojazdy kołowe, wyposażenie i części, aby mogły być użytkowane w danych państwach lub regionach,

UZNAJĄC znaczenie uwzględnienia bezpieczeństwa, ochrony środowiska, efektywności energetycznej i zabezpieczenia przed kradzieżą pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być montowane lub wykorzystywane w pojazdach kołowych przy opracowywaniu przepisów, które są technicznie i ekonomicznie wykonalne oraz dostosowane do postępu technicznego,

PRAGNĄC stosowania w swych państwach regulaminów ONZ, w miarę możliwości,

PRAGNĄC ułatwić akceptację w swych państwach pojazdów, wyposażenia i części, jeżeli zostały one homologowane zgodnie z tymi regulaminami ONZ przez udzielające homologacji organy innej Umawiającej się Strony,

PRAGNĄC ustanowienia w ramach Porozumienia międzynarodowego systemu homologacji typu całego pojazdu (ang. *International Whole Vehicle Type Approval*, IWVTA), aby zwiększyć korzyści płynące z poszczególnych regulaminów ONZ załączonych do Porozumienia i tym samym stworzyć możliwości uproszczenia jego wdrożenia przez Umawiające się Strony oraz szerszego stosowania wzajemnego uznawania homologacji typu dla całego pojazdu, oraz

DAŻĄC do zwiększenia liczby Umawiających się Stron Porozumienia poprzez polepszenie jego funkcjonowania i wiarygodności, a tym samym zapewnienia, by pozostało ono głównymi międzynarodowymi ramami harmonizacji przepisów technicznych sektora motoryzacyjnego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Umawiające się Strony ustalą, poprzez Komitet Administracyjny utworzony z wszystkich Umawiających się Stron zgodnie z regulaminem wewnętrznym określonym w dodatku do niniejszego Porozumienia i na podstawie niżej wymienionych artykułów i ustępów, regulaminy ONZ dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być stosowane w tych pojazdach. Regulaminy te będą obejmować warunki dotyczące udzielania oraz wzajemnego uznawania homologacji typu przez Umawiające się Strony, które podejmą decyzję o stosowaniu tych regulaminów w ramach homologacji typu.

Do celów niniejszego Porozumienia:

Określenie „pojazd kołowy, wyposażenie i części” obejmuje wszelkie pojazdy kołowe, wyposażenie i części, których właściwości mają wpływ na bezpieczeństwo pojazdu, ochronę środowiska, oszczędność energii oraz skuteczność technologii w zakresie zabezpieczenia przed kradzieżą.

⁽¹⁾ Poprzednie tytuły Porozumienia:

Porozumienie dotyczące przyjęcia jednolitych warunków homologacji i wzajemnego uznawania homologacji wyposażenia i części pojazdów samochodowych, sporządzone w Genewie dnia 20 marca 1958 r. (wersja pierwotna);

Porozumienie dotyczące przyjęcia jednolitych wymagań technicznych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być stosowane w tych pojazdach, oraz wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych wymagań, sporządzone w Genewie w dniu 5 października 1995 r. (wersja 2).

Określenie „homologacja typu zgodnie z regulaminem ONZ” oznacza procedurę administracyjną, za pomocą której organy udzielające homologacji jednej z Umawiających się Stron oświadczają, po przeprowadzeniu wymaganych weryfikacji, że typ pojazdu, wyposażenia lub części przedstawiony przez producenta odpowiada wymaganiom danego regulaminu ONZ, w wyniku czego producent potwierdza, że wszelkie pojazdy kołowe, wyposażenie lub części wprowadzane na rynek zostały wyprodukowane tak, że są identyczne z wyrobem homologowanym.

Określenie „homologacja typu całego pojazdu” wskazuje, że homologacje udzielone na mocy obowiązujących regulaminów ONZ dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części pojazdu są włączone do homologacji całego pojazdu na podstawie przepisów administracyjnych systemu IWVTA.

Określenie „wersja regulaminu ONZ” wskazuje, że regulamin ONZ, po jego ustaleniu i przyjęciu, może być zmieniany zgodnie z procedurami opisanymi w niniejszym Porozumieniu, w szczególności w art. 12. Niezmieniony regulamin ONZ oraz regulamin ONZ po włączeniu wszelkich późniejszych poprawek uważane są za odrębne wersje tego regulaminu ONZ.

Określenie „stosująca regulamin ONZ” wskazuje, że regulamin ONZ wchodzi w życie w stosunku do danej Umawiającej się Strony. W takiej sytuacji Umawiające się Strony mają możliwość zachowania własnych przepisów krajowych lub regionalnych. Strony mogą zastąpić swoje prawodawstwo krajowe lub regionalne wymaganiami regulaminów ONZ, które stosują, ale nie są do tego zobowiązane Porozumieniem. Umawiające się Strony uznają jednak jako alternatywę dla odpowiedniej części swojego prawodawstwa krajowego lub regionalnego homologacje typu ONZ udzielone zgodnie z najnowszą wersją regulaminów ONZ stosowanych w ich państwie lub regionie. Prawa i obowiązki Umawiających się Stron stosujących regulamin ONZ są wyszczególnione w poszczególnych artykułach niniejszego Porozumienia.

Stosowanie regulaminów ONZ może następować poprzez różne procedury administracyjne alternatywne do homologacji typu. Jedyną powszechnie znaną procedurą alternatywną stosowaną w niektórych państwach członkowskich Europejskiej Komisji Gospodarczej jest samocertyfikacja, za pomocą której producent oświadcza, bez uprzedniej kontroli administracyjnej, że każdy produkt wprowadzany na rynek odpowiada danemu regulaminowi ONZ; właściwe władze administracyjne mogą sprawdzać, w drodze losowego badania rynku, czy wyroby samocertyfikowane są zgodne z wymaganiami danego regulaminu ONZ.

2. W skład Komitetu Administracyjnego wchodzi wszystkie Umawiające się Strony, zgodnie z regulaminem wewnętrznym określonym w dodatku.

Po przyjęciu regulaminu ONZ zgodnie z procedurą określoną w dodatku, Komitet Administracyjny przesyła go do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, zwanego dalej „Sekretarzem Generalnym”. Sekretarz Generalny jak najszybciej przesyła ten regulamin ONZ do Umawiających się Stron.

Regulamin ONZ uznaje się za przyjęty, chyba że w ciągu sześciu miesięcy od jego notyfikacji przez Sekretarza Generalnego więcej niż jedna piąta aktualnych w chwili tej notyfikacji Umawiających się Stron powiadomi Sekretarza Generalnego o braku zgody na stosowanie tego regulaminu ONZ.

Regulamin ONZ obejmuje:

- a) pojazdy kołowe, wyposażenie i części, których dotyczy;
- b) wymagania techniczne, które są ukierunkowane na wyniki, gdy to stosowne, i którymi nie narzuca się konkretnych rozwiązań konstrukcyjnych, w sposób obiektywny uwzględniają odpowiednie dostępne technologie, koszty i korzyści i mogą obejmować alternatywy;
- c) metody badań, za pomocą których wykazuje zgodność z wymaganiami dotyczącymi osiągnięć;
- d) warunki dotyczące udzielania homologacji typu, jej wzajemnego uznawania, z uwzględnieniem przepisów administracyjnych, oznakowań homologacyjnych oraz warunków dotyczących zapewnienia zgodności produkcji;
- e) datę lub daty wejścia w życie danego regulaminu ONZ, w tym datę, od której stosujące go Umawiające się Strony mogą wydawać homologacje na mocy tego regulaminu ONZ, oraz datę, od której uznają homologację (jeżeli jest inna);
- f) przedkładany przez producenta dokument informacyjny.

Regulamin ONZ może w razie potrzeby zawierać odniesienia do akredytowanych przez organy udzielające homologacji laboratoriów, w których przeprowadza się badania odbiorcze typów pojazdów kołowych, wyposażenia lub części przedstawionych do homologacji.

Oprócz wyżej wymienionych regulaminów ONZ niniejsze Porozumienie przewiduje ustanowienie systemu homologacji typu całego pojazdu w ramach regulaminu ONZ. Taki regulamin ONZ określa zakres, procedury administracyjne i wymagania techniczne, które mogą obejmować różne poziomy rygorystyczności w jednej wersji danego regulaminu ONZ.

Nie naruszając innych przepisów art. 1 i art. 12 Umawiająca się Strona stosująca regulamin ONZ w zakresie homologacji typu całego pojazdu (IWVTA) jest jedynie zobowiązana do uznawania homologacji typu udzielonych zgodnie z najwyższym poziomem rygorystyczności najnowszej wersji danego regulaminu ONZ.

Niniejsze Porozumienie obejmuje również załączniki dotyczące postanowień administracyjnych i proceduralnych mające zastosowanie do wszystkich regulaminów ONZ załączonych do niniejszego Porozumienia oraz do wszystkich Umawiających się Stron stosujących co najmniej jeden regulamin ONZ.

3. Po przyjęciu regulaminu ONZ Sekretarz Generalny jak najszybciej powiadamia wszystkie Umawiające się Strony, podając, które z Umawiających się Stron zgłosiły sprzeciw, lub zgłosiły swą zgodę, lecz nie zamierzają rozpocząć stosowania danego regulaminu ONZ w dniu jego wejścia w życie, i w odniesieniu do których regulamin ten nie wchodzi w życie.

4. Przyjęty regulamin ONZ wchodzi w życie z datą lub datami określonymi w regulaminie, jako załącznik do Porozumienia, w stosunku do wszystkich Umawiających się Stron, które nie powiadomiły o braku zgody na jego stosowanie albo o zamiarze niestosowania go w tym terminie.

5. Składając dokument przystąpienia każda nowa Umawiająca się Strona może oświadczyć, że nie będzie stosować niektórych regulaminów ONZ załączonych w danym czasie do niniejszego Porozumienia lub że nie będzie stosować żadnego z nich. Jeżeli w tym czasie postępowanie przewidziane w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu jest w toku w odniesieniu do projektu lub przyjętego regulaminu ONZ, Sekretarz Generalny przesyła taki projekt lub przyjęty regulamin ONZ nowej Umawiającej się Stronie i wejdzie on w życie jako regulamin ONZ w stosunku do nowej Umawiającej się Strony, o ile ta Umawiająca się Strona nie wyrazi sprzeciwu wobec przyjętego regulaminu ONZ w terminie sześciu miesięcy po złożeniu jej dokumentu przystąpienia. Sekretarz Generalny powiadamia wszystkie Umawiające się Strony o dacie takiego wejścia w życie. Sekretarz Generalny przekazuje im także wszystkie oświadczenia dotyczące niestosowania niektórych regulaminów ONZ złożone przez którąkolwiek Umawiającą się Stronę zgodnie z postanowieniami niniejszego ustępu.

6. Każda Umawiająca się Strona stosująca regulamin ONZ może w każdej chwili powiadomić Sekretarza Generalnego, z zachowaniem rocznego okresu wypowiedzenia, o zamiarze zaprzestania stosowania tego regulaminu ONZ. Taka notyfikacja jest przesyłana przez Sekretarza Generalnego do wiadomości innym Umawiającym się Stronom.

Homologacje udzielone wcześniej na podstawie tego regulaminu ONZ przez tę Umawiającą się Stronę pozostają ważne, chyba że zostaną cofnięte zgodnie z przepisami art. 4.

Jeżeli Umawiająca się Strona zaprzestaje udzielania homologacji na podstawie danego regulaminu, musi ona:

- a) utrzymywać właściwą kontrolę nad zgodnością produkcji wyrobów, którym udzieliła wcześniej homologacji typu;
- b) podejmować niezbędne kroki określone w artykule 4 w razie powiadomienia przez Umawiającą się Stronę stosującą nadal ten regulamin ONZ o braku zgodności;
- c) kontynuować powiadamianie pozostałych Umawiających się Stron o cofnięciu homologacji określonym w artykule 5;
- d) kontynuować udzielanie rozszerzeń dla istniejących homologacji.

7. Każda Umawiająca się Strona, która nie stosuje regulaminu ONZ, może w każdej chwili powiadomić Sekretarza Generalnego, że zamierza ona odtąd go stosować, i regulamin ONZ wchodzi w życie w odniesieniu do tej Strony sześćdziesiątego dnia po tej notyfikacji. Sekretarz Generalny powiadamia wszystkie Umawiające się Strony o każdym wejściu w życie regulaminu w stosunku do nowej Umawiającej się Strony, zgodnie z postanowieniami niniejszego ustępu.

8. Umawiające się Strony, w stosunku do których regulamin ONZ wszedł w życie, zwane są dalej „Umawiającymi się Stronami stosującymi regulamin ONZ”.

Artykuł 2

1. Każda Umawiająca się Strona szeroko stosująca regulaminy ONZ w homologacji typu udziela homologacji typu oraz nadaje oznakowania homologacyjne, opisane w każdym regulaminie ONZ, danym typom pojazdów kołowych, wyposażenia i części objętym regulaminem ONZ, pod warunkiem że posiada ona możliwości techniczne i akceptuje ustalenia dotyczące zapewniania zgodności produkcji z typem homologowanym. Każda Umawiająca się Strona udzielająca homologacji typu podejmuje niezbędne środki określone w załączniku 1 do niniejszego Porozumienia, w celu sprawdzenia, czy podjęto odpowiednie działania w celu zapewnienia, aby pojazdy kołowe, wyposażenie i części były produkowane zgodnie z typem homologowanym.
2. Każda Umawiająca się Strona wydająca homologacje typu na podstawie regulaminu ONZ określa organ udzielający homologacji w odniesieniu do tego regulaminu ONZ. Organ udzielający homologacji jest odpowiedzialny za wszystkie aspekty homologacji typu na podstawie tego regulaminu ONZ. Ten organ udzielający homologacji może wyznaczyć placówki techniczne do wykonywania w jego imieniu badań i kontroli niezbędnych do weryfikacji wymaganych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Umawiające się Strony zapewniają ocenę, wyznaczanie i zgłaszanie placówek technicznych zgodnie z wymogami wymienionymi w załączniku 2 do niniejszego Porozumienia.
3. Regulamin ONZ określa homologacje typu, oznakowania homologacyjne i identyfikatory dla typów pojazdów kołowych, wyposażenia i części, udzielane lub nadawane zgodnie z procedurami określonymi w załącznikach 3–5 do niniejszego Porozumienia.
4. Każda Umawiająca się Strona stosująca regulamin ONZ odmawia udzielenia homologacji typu i nadania oznakowań homologacyjnych przewidzianych w regulaminie ONZ, jeżeli wyżej wymienione warunki nie są spełnione.

Artykuł 3

1. Pojazdy kołowe, wyposażenie lub części, którym Umawiające się Strony udzieliły homologacji typu zgodnie z art. 2 niniejszego Porozumienia, uważa się za zgodne z odpowiednim prawodawstwem krajowym wszystkich Umawiających się Stron stosujących wspomniany regulamin ONZ.
2. Umawiające się Strony stosujące regulaminy ONZ poprzez wzajemne uznawanie uznają do celów wprowadzania na swoje rynki, z zastrzeżeniem postanowień art. 1, 8 i 12 oraz wszelkich przepisów szczególnych w ramach tych regulaminów ONZ, homologacje typu udzielone na podstawie wspomnianych regulaminów ONZ, nie wymagając w odniesieniu do tych homologacji dodatkowych badań, dokumentacji, certyfikacji lub oznaczania.

Artykuł 4

1. Jeżeli Umawiająca się Strona stosująca regulamin ONZ stwierdza, że niektóre pojazdy kołowe, wyposażenie lub części noszące oznakowania homologacyjne nadane zgodnie z tym regulaminem ONZ przez jedną z Umawiających się Stron nie odpowiadają homologowanemu typom lub wymogom danego regulaminu ONZ, powiadamia ona organ udzielający homologacji Umawiającej się Strony, która udzieliła homologacji.

Umawiająca się Strona, która udzieliła homologacji, podejmuje niezbędne kroki w celu zapewnienia usunięcia niezgodności.

2. Jeżeli niezgodność wynika z niespełnienia wymagań technicznych określonych w regulaminie ONZ, jak wspomniano w artykule 1 ust. 2 lit. b), Umawiająca się Strona, która udzieliła homologacji, niezwłocznie informuje o tej sytuacji wszystkie pozostałe Umawiające się Strony i regularnie informuje Umawiające się Strony o podejmowanych krokach, które mogą obejmować, w razie potrzeby, cofnięcie homologacji.

Po przeanalizowaniu potencjalnych skutków dla bezpieczeństwa pojazdu, ochrony środowiska, oszczędności energii lub skuteczności technologii w zakresie zabezpieczenia przed kradzieżą, Umawiające się Strony mogą zabronić sprzedaży i używania takich pojazdów kołowych, wyposażenia lub części na swoim terytorium do czasu usunięcia tych niezgodności. W takim przypadku te Umawiające się Strony informują sekretariat Komitetu Administracyjnego o podjętych środkach. Do rozstrzygania sporów między Umawiającymi się Stronami stosuje się procedurę przewidzianą w artykule 10 ust. 4.

3. Niezależnie od postanowień ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku produktów niezgodnych z przepisami, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, które nie zostały doprowadzone do zgodności w terminie trzech miesięcy, Umawiająca się Strona odpowiedzialna za homologację cofa homologację tymczasowo lub na stałe. W drodze wyjątku okres ten może być przedłużony o okres nieprzekraczający trzech miesięcy, chyba że co najmniej jedna zainteresowana Umawiająca się Strona stosująca dany regulamin ONZ wyraża sprzeciw. Jeśli termin zostaje przedłużony, Umawiająca się Strona, która udzieliła homologacji, przed upływem początkowego okresu trzech miesięcy powiadamia wszystkie Umawiające się Strony stosujące dany regulamin ONZ o zamiarze przedłużenia okresu usunięcia niezgodności i przedstawia uzasadnienie takiego przedłużenia.

4. Jeżeli niezgodność wynika z nieprzestrzegania przepisów administracyjnych, przepisów dotyczących oznakowań homologacyjnych, warunków zgodności produkcji lub treści dokumentu informacyjnego, określonych w regulaminie ONZ, o którym mowa w artykule 1 ust. 2 lit. d) i f), Umawiająca się Strona, która udzieliła homologacji, tymczasowo lub na stałe cofa homologację, jeżeli niezgodność nie została usunięta w terminie sześciu miesięcy.

5. Ust. 1–4 niniejszego artykułu mają również zastosowanie w przypadku, gdy Umawiająca się Strona odpowiedzialna za udzielenie homologacji sama stwierdza, że określone pojazdy kołowe, wyposażenie lub części noszące oznakowania homologacyjne nie odpowiadają homologowanym typom lub wymogom regulaminu ONZ.

Artykuł 5

1. Organy udzielające homologacji każdej Umawiającej się Stronie stosującej regulamin ONZ przesyłają na wniosek pozostałych Umawiających się Stron wykaz pojazdów kołowych, wyposażenia lub części, którym odmówiły homologacji lub cofnęły homologację.

2. Ponadto po otrzymaniu wniosku innej Umawiającej się Stronie stosującej regulamin ONZ przesyłają tej Umawiającej się Stronie, zgodnie z postanowieniami załącznika 5 do niniejszego Porozumienia, kopie wszystkich istotnych informacji, na podstawie których podjęły decyzję o udzieleniu, odmowie lub cofnięciu homologacji pojazdu kołowego, wyposażenia lub części zgodnie z tym regulaminem.

3. Wydruk można zastąpić plikiem elektronicznym zgodnie z załącznikiem 5 do niniejszego Porozumienia.

Artykuł 6

1. Umawiającymi się Stronami niniejszego Porozumienia mogą stać się państwa członkowskie Europejskiej Komisji Gospodarczej, państwa dopuszczone do Komisji w charakterze doradczym zgodnie z paragrafem 8 statutu tej Komisji oraz regionalne organizacje integracji gospodarczej założone przez państwa członkowskie Europejskiej Komisji Gospodarczej, którym ich państwa członkowskie przekazały uprawnienia w dziedzinach objętych niniejszym Porozumieniem, w tym prawo do podejmowania decyzji wiążących dla ich państw członkowskich.

W celu określenia liczby głosów, o których mowa w artykule 1 ust. 2 oraz w artykule 12 ust. 2, regionalne organizacje integracji gospodarczej oddają głosy w liczbie odpowiadającej ich państwom członkowskim będącym członkami Europejskiej Komisji Gospodarczej.

2. Umawiającymi się Stronami niniejszego Porozumienia mogą stać się państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych, które mogą uczestniczyć w niektórych pracach Europejskiej Komisji Gospodarczej zgodnie z paragrafem 11 statutu tej Komisji, oraz regionalne organizacje integracji gospodarczej tych państw, którym ich państwa członkowskie przekazały uprawnienia w dziedzinach objętych niniejszym Porozumieniem, w tym prawo do podejmowania decyzji wiążących dla ich państw członkowskich.

W celu określenia liczby głosów, o których mowa w artykule 1 ust. 2 oraz w artykule 12 ust. 2, regionalne organizacje integracji gospodarczej oddają głosy w liczbie odpowiadającej ich państwom członkowskim będącym członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych.

3. Przystąpienie do niniejszego Porozumienia nowych Umawiających się Stron, które nie są Stronami Porozumienia z 1958 r., odbywa się w formie złożenia Sekretarzowi Generalnemu instrumentu przyjęcia po wejściu w życie niniejszego Porozumienia.

Artykuł 7

1. Niniejsze Porozumienie wchodzi w życie po upływie dziewięciu miesięcy od daty jego przesłania przez Sekretarza Generalnego do wszystkich Umawiających się Stron Porozumienia z 1958 r.
2. Niniejsze Porozumienie nie wejdzie w życie, jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od daty jego przesłania przez Sekretarza Generalnego zostanie zgłoszony jakikolwiek sprzeciw przez Umawiające się Strony Porozumienia z 1958 r.
3. W stosunku do każdej nowej Umawiającej się Strony przystępującej do niniejszego Porozumienia wejdzie ono w życie sześćdziesiątego dnia po złożeniu przez to państwo dokumentu przystąpienia.

Artykuł 8

1. Każda Umawiająca się Strona może wypowiedzieć niniejsze Porozumienie, powiadamiając Sekretarza Generalnego.
2. Wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie dwunastu miesięcy od daty otrzymania przez Sekretarza Generalnego odnośnej notyfikacji.
3. Wszelkie homologacje typu udzielone przez Umawiającą się Stronę zachowują ważność przez okres dwunastu miesięcy od momentu, w którym wypowiedzenie stało się skuteczne zgodnie z art. 8 ust. 2.

Artykuł 9

1. Każda Umawiająca się Strona określona w artykule 6 niniejszego Porozumienia, może, w chwili przystąpienia lub w terminie późniejszym, oświadczyć w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego, że niniejsze Porozumienie jest stosowane w odniesieniu do wszystkich lub niektórych terytoriów, za których stosunki międzynarodowe jest ona odpowiedzialna. Niniejsze Porozumienie obowiązuje w odniesieniu do terytorium lub terytoriów wymienionych w notyfikacji począwszy od sześćdziesiątego dnia po jej otrzymaniu przez Sekretarza Generalnego.
2. Każda Umawiająca się Strona określona w artykule 6 niniejszego Porozumienia, która zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu złożyła oświadczenie o stosowaniu niniejszego porozumienia w odniesieniu do jakiegokolwiek terytorium, za którego stosunki międzynarodowe jest ona odpowiedzialna, może wypowiedzieć Porozumienie oddzielnie w odniesieniu do tego terytorium, zgodnie z postanowieniami art. 8.

Artykuł 10

1. Każdy spór między dwiema lub większą liczbą Umawiających się Stron, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszego Porozumienia, jest w miarę możliwości rozstrzygany w drodze negocjacji między nimi.
2. Każdy spór nierozstrzygnięty w drodze negocjacji jest przekazywany do arbitrażu, jeśli którakolwiek z Umawiających się Stron uczestniczących w sporze tego zażąda, i w tym celu jest przekazywany jednemu lub wielu arbitrom, wybranym za zgodą Umawiających się Stron uczestniczących w sporze. Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od daty wniosku o arbitraż Strony w sporze nie są w stanie dojść do porozumienia co do wyboru arbitra lub arbitrów, każda z tych Stron może wnioskować do Sekretarza Generalnego o wyznaczenie jednego arbitra, któremu spór zostaje przedłożony do rozstrzygnięcia.
3. Decyzja arbitra lub arbitrów wyznaczonych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu jest wiążąca dla Umawiających się Stron uczestniczących w sporze.
4. Każdy spór między dwiema lub wieloma Umawiającymi się Stronami, dotyczący interpretacji lub stosowania regulaminów ONZ załączonych do niniejszego Porozumienia, jest rozstrzygany w drodze negocjacji zgodnie z procedurą określoną w załączniku 6 do niniejszego Porozumienia.

Artykuł 11

1. Każda Umawiająca się Strona może w chwili przystąpienia do niniejszego Porozumienia oświadczyć, że nie uważa się za związaną art. 10 ust. 1–3 niniejszego Porozumienia. Inne Umawiające się Strony nie są związane art. 10 ust. 1–3 w odniesieniu do Umawiającej się Strony, która sformułowała takie zastrzeżenie.

2. Każda Umawiająca się Strona, która złożyła zastrzeżenie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, może w dowolnym czasie wycofać takie zastrzeżenie, składając w tym celu notyfikację Sekretarzowi Generalnemu.
3. Nie dopuszcza się złożenia żadnego innego zastrzeżenia do niniejszego Porozumienia, dodatku i załączników do niego ani załączonych do niego regulaminów ONZ; każda Umawiająca się Strona może jednak zgodnie z postanowieniami art. 1 ust. 5 oświadczyć, że nie zamierza stosować niektórych regulaminów ONZ lub żadnego z nich.

Artykuł 12

Regulaminy ONZ załączone do niniejszego Porozumienia mogą być zmieniane zgodnie z następującą procedurą:

1. Poprawki do regulaminów ONZ ustala Komitet Administracyjny, określony w artykule 1 ust. 2, zgodnie z procedurą wskazaną w dodatku.

Po ustaleniu poprawki do regulaminu ONZ Komitet Administracyjny przekazuje ją Sekretarzowi Wykonawczemu Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych. Sekretarz Wykonawczy Europejskiej Komisji Gospodarczej jak najszybciej powiadamia o poprawce Umawiające się Strony stosujące regulamin ONZ i Sekretarza Generalnego.

2. Poprawkę do regulaminu ONZ uznaje się za przyjętą, chyba że w ciągu sześciu miesięcy od jej notyfikacji przez Sekretarza Wykonawczego Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych więcej niż jedna piąta aktualnych w chwili tej notyfikacji Umawiających się Stron stosujących regulamin ONZ powiadomi Sekretarza Generalnego o braku zgody na jej stosowanie. Po przyjęciu poprawki do regulaminu ONZ Sekretarz Generalny jak najszybciej zawiadamia o przyjęciu poprawki oraz o tym, że jest wiążąca dla Umawiających się Stron stosujących dany regulamin ONZ.
3. Poprawki do regulaminu ONZ mogą obejmować przepisy przejściowe dotyczące wejścia w życie zmienionego regulaminu ONZ, datę, do której Umawiające się Strony uznają homologacje zgodnie z poprzednią wersją danego regulaminu ONZ, oraz datę, od której Umawiające się Strony nie są zobowiązane do uznawania homologacji typu wydanych na podstawie poprzednich wersji zmienionego regulaminu ONZ.
4. Mimo że przepisy przejściowe w poszczególnych wersjach regulaminów ONZ mogą stanowić inaczej, Umawiające się Strony niniejszego Porozumienia, które stosują regulaminy ONZ, mogą jednak, z zastrzeżeniem poszanowania postanowień art. 2, wydawać homologacje typu zgodnie z wcześniejszymi wersjami regulaminów ONZ. Jednak z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu Umawiające się Strony stosujące regulamin ONZ nie są zobowiązane do uznawania homologacji typu wydanych na podstawie tych wcześniejszych wersji.
5. Wszystkie Umawiające się Strony stosujące regulamin ONZ, z wyjątkiem Umawiających się Stron, które powiadomiły Sekretarza Generalnego o swoim zamiarze zaprzestania stosowania regulaminu ONZ, uznają homologacje udzielone zgodnie z najnowszą wersją regulaminu ONZ. Umawiająca się Strona, która powiadomiła Sekretarza Generalnego o swoim zamiarze zaprzestania stosowania regulaminu ONZ, podczas jednorocznego okresu wymienionego w artykule 1 ust. 6 uznaje homologacje udzielone na podstawie wersji regulaminów ONZ mających zastosowanie do tej Umawiającej się Strony w chwili jej powiadomienia skierowanego do Sekretarza Generalnego.
6. Umawiająca się Strona stosująca regulamin ONZ może udzielić homologacji na zasadzie wyjątku na podstawie regulaminu ONZ dla jednego typu pojazdu kołowego, wyposażenia lub części, który oparty jest na nowej technologii, jeżeli ta nowa technologia nie jest objęta istniejącym regulaminem ONZ i jest niezgodna z co najmniej jednym wymogiem tego regulaminu ONZ. W takim przypadku stosuje się procedury ustanowione w załączniku 7 do niniejszego Porozumienia.
7. Jeżeli nowa Umawiająca się Strona przystąpi do Porozumienia w okresie między zawiadomieniem przez Sekretarza Wykonawczego Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych o poprawce do regulaminu ONZ a jej wejściem w życie, ten regulamin ONZ wejdzie w życie w stosunku do tej Umawiającej się Strony, chyba że w ciągu sześciu miesięcy od notyfikowania jej przystąpienia przez Sekretarza Generalnego Strona ta poinformowała Sekretarza Generalnego o braku zgody na jej stosowanie.

Artykuł 13

Tekst niniejszego Porozumienia oraz dodatku do niego może być zmieniony zgodnie z następującą procedurą:

1. Każda Umawiająca się Strona może zaproponować jedną lub więcej niż jedną poprawkę do niniejszego Porozumienia i dodatku do niego. Tekst każdej proponowanej poprawki do Porozumienia i dodatku do Porozumienia jest przekazywany Sekretarzowi Generalnemu, który przesyła go wszystkim Umawiającym się Stronom i zawiadamia wszystkie inne państwa wymienione w artykule 6 ust. 1.
2. Każda proponowana poprawka, rozesłana zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, jest uważana za przyjętą, jeżeli żadna Umawiająca się Strona nie wniesie sprzeciwu w okresie dziewięciu miesięcy od dnia przekazania proponowanej poprawki przez Sekretarza Generalnego.
3. Sekretarz Generalny jak najszybciej powiadamia wszystkie Umawiające się Strony o ewentualnym sprzeciwie wobec proponowanej poprawki. W przypadku wniesienia sprzeciwu wobec proponowanej poprawki, poprawkę uważa się za nieprzyjętą i nie jest ona skuteczna. Jeśli nie wyrażono takiego sprzeciwu, poprawka wchodzi w życie dla wszystkich Umawiających się Stron w trzy miesiące po upływie dziewięciomiesięcznego okresu wymienionego w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 13bis

1. Załączniki do niniejszego Porozumienia dotyczące postanowień administracyjnych i proceduralnych mogą być zmieniane zgodnie z następującą procedurą:
  - 1.1 Poprawki do załączników dotyczących postanowień administracyjnych i proceduralnych ustala Komitet Administracyjny, o którym mowa w artykule 1 ust. 1, zgodnie z procedurą wskazaną w artykule 7 dodatku do niniejszego Porozumienia.
  - 1.2 Komitet Administracyjny powiadamia Sekretarza Generalnego o poprawce do załączników dotyczących postanowień administracyjnych i proceduralnych. Sekretarz Generalny jak najszybciej powiadamia o poprawce Umawiające się Strony stosujące co najmniej jeden regulamin ONZ.
2. Poprawkę do załączników dotyczących postanowień administracyjnych i proceduralnych uznaje się za przyjętą, jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od jej notyfikacji przez Sekretarza Generalnego żadna Umawiająca się Strona stosująca co najmniej jeden regulamin ONZ nie powiadomi Sekretarza Generalnego o braku zgody na jej stosowanie.
3. Sekretarz Generalny jak najszybciej powiadamia wszystkie Umawiające się Strony Porozumienia stosujące co najmniej jeden regulamin ONZ o ewentualnym sprzeciwie wyrażonym wobec proponowanej zmiany. W przypadku wniesienia sprzeciwu wobec proponowanej poprawki, poprawkę uważa się za nieprzyjętą i nie jest ona skuteczna. Jeżeli nie zostanie wniesiony żaden sprzeciw, poprawka wejdzie w życie w stosunku do wszystkich Umawiających się Stron stosujących co najmniej jeden regulamin ONZ w trzy miesiące po upływie sześciomiesięcznego okresu wymienionego w ust. 2 niniejszego artykułu.
4. Nowy załącznik uznaje się za poprawkę do załączników dotyczących postanowień administracyjnych i proceduralnych wprowadza się go zatem zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule.

Artykuł 14

1. Zgodnie z postanowieniami niniejszego Porozumienia Sekretarz Generalny powiadamia Umawiające się Strony o:
  - a) przystąpieniach zgodnie z art. 6;
  - b) datach wejścia w życie niniejszego Porozumienia zgodnie z art. 7;
  - c) wypowiedzeniach zgodnie z art. 8;
  - d) notyfikacjach otrzymanych zgodnie z art. 9;
  - e) oświadczeniach i notyfikacjach otrzymanych zgodnie z art. 11 ust. 1 i 2;
  - f) wejściu w życie nowego regulaminu ONZ i ewentualnej poprawki do istniejącego regulaminu ONZ zgodnie z art. 1 ust. 2, 3, 5 i 7 oraz art. 12 ust. 2;

- g) wejściu w życie każdej poprawki do Porozumienia, dodatku do niego lub do załączników dotyczących postanowień administracyjnych i proceduralnych, zgodnie z odpowiednio art. 13 ust. 3 lub art. 13bis ust. 3;
  - h) zaprzestaniu stosowania regulaminów ONZ przez Umawiające się Strony zgodnie z art. 1 ust. 6.
2. Zgodnie z postanowieniami niniejszego Porozumienia oraz załącznikami do niego dotyczącymi postanowień administracyjnych i proceduralnych Sekretarz Wykonawczy Europejskiej Komisji Gospodarczej Narodów Zjednoczonych powiadamia:
- a) Sekretarza Generalnego i Umawiające się Strony o wprowadzeniu poprawki do regulaminu ONZ zgodnie z art. 12 ust. 2;
  - b) Umawiające się Strony o decyzji Komitetu Administracyjnego dotyczącej wniosku o homologację na zasadzie wyjątku, a następnie o jego przyjęciu zgodnie z załącznikiem 7 pkt 5.

Artykuł 15

1. Jeżeli w chwili wejścia w życie powyższych postanowień trwa procedura przyjmowania nowego regulaminu ONZ określona w artykule 1 ust. 3 i 4 poprzedniej wersji Porozumienia, ten nowy regulamin ONZ wejdzie w życie zgodnie z postanowieniami ust. 4 wymienionego artykułu.
2. Jeżeli w chwili wejścia w życie powyższych postanowień trwa procedura przyjmowania poprawki do regulaminu ONZ określona w artykule 12 ust. 1 poprzedniej wersji Porozumienia, to ta poprawka wchodzi w życie zgodnie z postanowieniami wymienionego artykułu.
3. Jeżeli wszystkie Umawiające się Strony Porozumienia wyraziły zgodę, dowolny regulamin ONZ przyjęty zgodnie z warunkami poprzedniej wersji Porozumienia uznaje się za regulamin ONZ przyjęty zgodnie z zasadami określonymi w powyższych postanowieniach.

Artykuł 16

Niniejsze Porozumienie zostało sporządzone w Genewie w jednym egzemplarzu w językach angielskim, francuskim i rosyjskim, przy czym każdy z tych tekstów jest równie autentyczny.

DODATEK

Skład oraz regulamin wewnętrzny Komitetu Administracyjnego

Artykuł 1

Członkami Komitetu Administracyjnego są wszystkie Umawiające się Strony zrewidowanego Porozumienia.

Artykuł 2

Sekretarz Wykonawczy Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych zapewnia obsługę sekretariatu Komitetu.

Artykuł 3

Komitet na swojej pierwszej dorocznej sesji wybiera przewodniczącego i jego zastępcę.

Artykuł 4

Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych zwołuje Komitet pod auspicjami Europejskiej Komisji Gospodarczej, gdy zachodzi potrzeba przyjęcia nowego regulaminu ONZ, wprowadzenia poprawki do regulaminu ONZ, powiadomienia zgodnie z procedurą homologacji na zasadzie wyjątku w odniesieniu do nowych technologii (określonej w załączniku 7) lub wprowadzenia poprawki do załączników dotyczących postanowień administracyjnych i proceduralnych.

Artykuł 5

Proponowany nowy regulamin ONZ poddaje się pod głosowanie. Każde państwo będące Umawiającą się Stroną Porozumienia posiada jeden głos. W celu podjęcia decyzji wymagane jest kworum nie mniejsze niż połowa Umawiających się Stron. Do celów ustalenia kworum liczba głosów regionalnych organizacji integracji gospodarczej, będących Umawiającymi się Stronami niniejszego Porozumienia, odpowiada liczbie głosów ich państw członkowskich. Przedstawiciel regionalnej organizacji integracji gospodarczej może głosować w imieniu suwerennych państw członkowskich będących członkami tej organizacji. Nowe projekty regulaminów ONZ uchwała się większością czterech piątych obecnych i głosujących.

Artykuł 6

Proponowane poprawki do regulaminów ONZ poddaje się pod głosowanie. Każde państwo będące Umawiającą się Stroną Porozumienia stosującą regulamin ONZ posiada jeden głos. W celu podjęcia decyzji wymagane jest kworum nie mniejsze niż połowa Umawiających się Stron stosujących regulamin ONZ. Do celów ustalenia kworum liczba głosów regionalnych organizacji integracji gospodarczej, będących Umawiającymi się Stronami niniejszego Porozumienia, odpowiada liczbie głosów ich państw członkowskich. Przedstawiciel regionalnej organizacji integracji gospodarczej może głosować w imieniu suwerennych państw członkowskich będących członkami tej organizacji, które stosują regulamin ONZ. Projekty poprawek do regulaminów ONZ uchwała się większością czterech piątych obecnych i głosujących.

Artykuł 7

Proponowane poprawki do załączników dotyczących postanowień administracyjnych i proceduralnych do niniejszego Porozumienia poddaje się pod głosowanie. Każda Umawiająca się Strona Porozumienia stosująca co najmniej jeden regulamin ONZ posiada jeden głos. W celu podjęcia decyzji wymagane jest kworum nie mniejsze niż połowa Umawiających się Stron Porozumienia stosujących co najmniej jeden regulamin ONZ. Do celów ustalenia kworum liczba głosów regionalnych organizacji integracji gospodarczej, będących Umawiającymi się Stronami niniejszego Porozumienia, odpowiada liczbie głosów ich państw członkowskich. Przedstawiciel regionalnej organizacji integracji gospodarczej może głosować w imieniu suwerennych państw członkowskich będących członkami tej organizacji, które stosują co najmniej jeden regulamin ONZ. Projekty poprawek do załączników dotyczących postanowień administracyjnych i proceduralnych przyjmowane są w drodze jednomyślnego głosowania obecnych i głosujących.

Artykuł 8

Wniosek Umawiającej się Strony o zezwolenie na udzielenie homologacji na zasadzie wyjątku w odniesieniu do nowych technologii poddaje się pod głosowanie. Każda Umawiająca się Strona stosująca regulamin ONZ posiada jeden głos. W celu podjęcia decyzji wymagane jest kworum nie mniejsze niż połowa Umawiających się Stron stosujących regulamin ONZ. Do celów ustalenia kworum liczba głosów regionalnych organizacji integracji gospodarczej, będących Umawiającymi się Stronami niniejszego Porozumienia, odpowiada liczbie głosów ich państw członkowskich. Przedstawiciel regionalnej organizacji integracji gospodarczej może głosować w imieniu suwerennych państw członkowskich będących członkami tej organizacji, które stosują regulamin ONZ. Przyznanie Umawiającej się Stronie zezwolenia na udzielenie homologacji na zasadzie wyjątku uchwała się większością czterech piątych obecnych i głosujących.

Załączniki dotyczące postanowień administracyjnych i proceduralnych

Poniższe załączniki do Porozumienia z 1958 r. ⁽¹⁾ dotyczące postanowień administracyjnych i proceduralnych określają postanowienia administracyjne i proceduralne mające zastosowanie do wszystkich regulaminów ONZ załączonych do Porozumienia z 1958 r.:

- Załącznik 1 Procedury zgodności produkcji
- Załącznik 2 Ocena, wyznaczanie i zgłaszanie placówek technicznych
- Załącznik 3 Procedury homologacji typu ONZ
- Załącznik 4 Numeracja homologacji typu ONZ
- Załącznik 5 Obieg dokumentacji homologacyjnej
- Załącznik 6 Procedury rozstrzygania problemów interpretacyjnych dotyczących stosowania regulaminów ONZ i udzielania homologacji na podstawie tych regulaminów
- Załącznik 7 Procedura homologacji na zasadzie wyjątku w odniesieniu do nowych technologii
- Załącznik 8 Ogólne warunki dotyczące wirtualnych metod testowania

Załącznik 1

Procedury zgodności produkcji

Cele

Procedury zgodności produkcji mają na celu zapewnienie zgodności wszelkich produkowanych pojazdów kołowych, wyposażenia lub części z typem homologowanym.

Procedury te zawsze zawierają ocenę systemów zarządzania jakością, określaną dalej jako „ocena wstępna”, oraz weryfikację przedmiotu homologacji i kontrole odnoszące się do produktów, określane jako „uzgodnienia dotyczące zgodności produktów”.

1. *Ocena wstępna*
  - 1.1. Organ udzielający homologacji Umawiającej się Strony przed udzieleniem homologacji typu ONZ musi sprawdzić istnienie zadowalających ustaleń i procedur zapewniających skuteczną kontrolę, tak aby pojazdy kołowe, wyposażenie lub części w czasie produkcji były zgodne z typem homologowanym.
  - 1.2. Zalecenia dotyczące przeprowadzania oceny można znaleźć w normie międzynarodowej ISO 19011:2002 – Wytyczne dotyczące audytowania systemów zarządzania jakością lub zarządzania środowiskowego.
  - 1.3. Wymaganie określone w pkt 1.1 musi być zweryfikowane pod względem wymagań organu udzielającego homologacji typu ONZ.

⁽¹⁾ Porozumienie dotyczące przyjęcia zharmonizowanych regulaminów technicznych ONZ dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być montowane lub wykorzystywane w tych pojazdach, oraz warunków wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych regulaminów ONZ.

Organowi udzielającemu homologacji typu ONZ wystarcza ocena wstępna wraz z uzgodnieniami dotyczącymi zgodności produktu opisanymi w sekcji 2 z uwzględnieniem, jeżeli jest to niezbędne, jednego z uzgodnień opisanych w pkt 1.3.1–1.3.3 lub kombinacji tych uzgodnień w całości lub częściowo, stosownie do przypadku.

- 1.3.1. Rzeczywistą ocenę wstępną lub weryfikację uzgodnień dotyczących zgodności produktu przeprowadza organ udzielający homologacji ONZ lub placówka techniczna wyznaczona do działania w imieniu tego organu.
  - 1.3.1.1. Podczas rozpatrywania zakresu oceny wstępnej, którą należy przeprowadzić, organ udzielający homologacji może wziąć pod uwagę dostępne informacje odnoszące się do:
    - a) świadectwa producenta, opisanego w pkt 1.3.3 poniżej, które nie zostało zakwalifikowane lub uznane na podstawie tego punktu;
    - b) w przypadku homologacji typu ONZ wyposażenia lub części, oceny systemu jakości przeprowadzonej przez producenta lub producentów pojazdu w obiektach producenta lub producentów wyposażenia lub części, zgodnie z co najmniej jedną specyfikacją przemysłową spełniającą wymagania określone w normie międzynarodowej ISO 9001:2008.
  - 1.3.2. Rzeczywista ocena wstępna lub weryfikacja uzgodnień dotyczących zgodności produktu może zostać również przeprowadzona przez organ udzielający homologacji innej Umawiającej się Strony lub przez placówkę techniczną wyznaczoną do tego celu przez organ udzielający homologacji, pod warunkiem że Umawiająca się Strona stosuje co najmniej te same regulaminy ONZ, na których oparto homologację typu ONZ.
    - 1.3.2.1. W takim przypadku organ udzielający homologacji drugiej Umawiającej się Strony przygotowuje oświadczenie zgodności, przedstawiające w zarysie obszary oraz urządzenia produkcyjne objęte jego zakresem jako istotne dla homologacji typu produktu lub produktów oraz odnoszące się do regulaminów ONZ, zgodnie z którymi produkty te mają zostać homologowane.
    - 1.3.2.2. Po otrzymaniu wniosku o wydanie oświadczenia zgodności od organu udzielającego homologacji Umawiającej się Strony udzielającej homologacji typu ONZ, organ udzielający homologacji innej Umawiającej się Strony niezwłocznie przesyła oświadczenie zgodności lub powiadamia, że nie jest w stanie wydać takiego oświadczenia.
    - 1.3.2.3. Oświadczenie zgodności zawiera co najmniej następujące dane:
      - a) grupa lub spółka (np. XYZ samochodowy);
      - b) wyodrębniona jednostka (np. oddział regionalny);
      - c) fabryki lub zakłady (np. fabryka silników 1 (w państwie A) – fabryka pojazdów 2 (w państwie B));
      - d) asortyment pojazdów lub części (np. wszystkie modele kategorii M₁);
      - e) elementy objęte oceną (np. montaż silnika, tłoczenie i montaż karoserii, montaż pojazdu);
      - f) badane dokumenty (np. podręcznik i procedury zapewnienia jakości przedsiębiorstwa i zakładu);
      - g) data dokonania oceny (np. ocena przeprowadzona w dniach dd/mm/rrrr–dd/mm/rrrr);
      - h) planowana wizyta monitorująca (np. mm/rrrr).
  - 1.3.3. Organ udzielający homologacji może także uznać certyfikację producenta według normy międzynarodowej ISO 9001:2008 (obejmującą zakresem produkt lub produkty zgłoszone do homologacji) lub według równoważnej normy akredytacyjnej jako spełnienie wymogów pkt 1.1 dotyczących oceny wstępnej. Producent przedstawia szczególnie dotyczące certyfikacji i zobowiązuje się do informowania organu udzielającego homologacji o jakichkolwiek zmianach jej ważności lub zakresu.
- 1.4 Dla celów międzynarodowej homologacji typu całego pojazdu oceny wstępne w celu udzielenia homologacji ONZ dla wyposażenia oraz części pojazdu nie muszą być powtarzane, ale należy je uzupełnić o ocenę obejmującą obszary, które nie były objęte zakresem poprzednich ocen, w szczególności w odniesieniu do montażu całego pojazdu.

2. *Uzgodnienia dotyczące zgodności produktów*
  - 2.1 Wszelkie pojazdy kołowe, wyposażenie lub części homologowane zgodnie z regulaminem ONZ załączonym do Porozumienia z 1958 r. muszą być tak wytwarzane, aby spełniając wymagania niniejszego załącznika i wymienionego regulaminu ONZ odpowiadały homologowanemu typowi.
  - 2.2 Organ udzielający homologacji Umawiającej się Strony, udzielając homologacji typu zgodnie z regulaminem ONZ załączonym do Porozumienia z 1958 r., sprawdza istnienie odpowiednich uzgodnień oraz udokumentowanych planów kontroli, które należy uzgodnić z producentem w przypadku każdej homologacji, w celu przeprowadzenia w określonych odstępach czasu badań lub związanych z tym kontroli niezbędnych do weryfikacji trwałej zgodności z homologowanym typem, w odpowiednim przypadku, w tym zwłaszcza badań określonych w wymienionym regulaminie ONZ.
  - 2.3 W szczególności posiadacz homologacji typu ONZ:
    - 2.3.1. zapewnia istnienie i stosowanie procedur do celów skutecznej kontroli zgodności produkcji (pojazdów kołowych, wyposażenia lub części) z homologowanym typem;
    - 2.3.2. ma dostęp do urządzeń badawczych i innych odpowiednich urządzeń niezbędnych do sprawdzenia zgodności z każdym homologowanym typem;
    - 2.3.3. zapewnia, by wyniki badań lub kontroli zostały zapisane, a załączone dokumenty pozostały dostępne przez okres, który zostanie ustalony w porozumieniu z organem udzielającym homologacji. Okres ten nie przekracza 10 lat;
    - 2.3.4. dokonuje analizy wyników każdego typu badania lub kontroli w celu weryfikacji i zapewnienia stabilności właściwości produktu, uwzględniając zmienność produkcji przemysłowej;
    - 2.3.5. zapewnia, by dla każdego typu wyrobu były przeprowadzane przynajmniej kontrole podane w niniejszym załączniku oraz badania podane w stosownych regulaminach ONZ.
    - 2.3.6. zapewnia, by dowolny zestaw próbek lub badanych elementów wykazujących brak zgodności podczas danego typu badania, spowodował kolejne pobranie próbek i badanie. W celu przywrócenia zgodności danej produkcji podejmuje się wszelkie niezbędne kroki.
3. *Uzgodnienia dotyczące stałej weryfikacji*
  - 3.1. Organ, który udzielił homologacji typu ONZ, może w dowolnej chwili dokonać weryfikacji metod kontroli zgodności produkcji stosowanych w każdym zakładzie produkcyjnym.
    - 3.1.1. Typowe uzgodnienia mają na celu monitorowanie stałej skuteczności procedur ustalonych w pkt 1 i 2 (ocena wstępna oraz uzgodnienia dotyczące zgodności produktów) niniejszego załącznika.
      - 3.1.1.1. Czynności nadzoru przeprowadzone przez placówki techniczne (wykwalifikowane lub uznane zgodnie z wymogiem pkt 1.3.3) są uznawane za spełniające wymogi pkt 3.1.1 w odniesieniu do procedur ustanowionych podczas oceny wstępnej.
      - 3.1.1.2. Normalna częstotliwość takich weryfikacji dokonywanych przez organ udzielający homologacji (innych niż te, o których mowa w pkt 3.1.1.1) musi zapewnić, by odpowiednie kontrole przeprowadzane zgodnie z pkt 1 i 2 niniejszego załącznika były poddawane przeglądowi w odstępach określonych na podstawie metodyki oceny ryzyka zgodnie z normą międzynarodową ISO 31000:2009 — Zarządzanie ryzykiem – Zasady i wytyczne, a w każdym razie co najmniej raz na trzy lata. Metodyka ta powinna przede wszystkim uwzględniać wszelkie niezgodności zgłoszone przez Umawiającą się Strony na podstawie art. 4 Porozumienia z 1958 r.
  - 3.2. Podczas każdego przeglądu inspektorowi udostępnia się zapisy badań i kontroli oraz zapisy produkcji; dotyczy to w szczególności zapisu tych badań lub kontroli, które są udokumentowane zgodnie z wymaganiami pkt 2.2.

- 3.3. Inspektor może pobrać próbki losowo w celu poddania ich badaniom w laboratorium producenta lub w obiektach placówki technicznej. W takim przypadku przeprowadzane są jedynie badania fizyczne. Minimalna liczba próbek może zostać ustalona na podstawie wyników weryfikacji dokonanej przez samego producenta.
- 3.4. Jeśli poziom kontroli wydaje się niewystarczający lub gdy niezbędne wydaje się zweryfikowanie ważności badań przeprowadzanych zgodnie z pkt 3.2, inspektor wybiera próbki do wysłania placówce technicznej, która przeprowadzi badania fizyczne.
- 3.5. W przypadku stwierdzenia podczas inspekcji lub przeglądu monitorującego niezadowolających wyników, organ udzielający homologacji zapewnia podjęcie wszelkich niezbędnych kroków w celu niezwłocznego przywrócenia zgodności produkcji.

Załącznik 2

Część pierwsza

Ocena, wyznaczanie i zgłaszanie placówek technicznych

1. Wyznaczanie placówek technicznych
  - 1.1. Wyznaczone przez organ udzielający homologacji placówki techniczne stosują się do postanowień niniejszego załącznika.
  - 1.2. Placówki techniczne same przeprowadzają lub nadzorują przeprowadzanie badań wymaganych do homologacji lub inspekcji określonych w regulaminach ONZ z wyjątkiem sytuacji, gdy wyraźnie zezwala się na stosowanie procedur alternatywnych. Nie mogą one przeprowadzać badań lub inspekcji, do których nie zostały odpowiednio wyznaczone.

Skuteczność placówek technicznych oraz jakość przeprowadzanych przez nie badań i kontroli zapewniają, by produkty, dla których wymagana jest homologacja typu ONZ, były odpowiednio sprawdzane pod kątem ich zgodności z wymogami obowiązujących regulaminów ONZ, w odniesieniu do których wyznaczono placówki techniczne.
  - 1.3. Placówki techniczne są wyznaczane do co najmniej jednej z następujących czterech kategorii działalności, stosownie do zakresu ich kompetencji:
    - a) Kategoria A: placówki techniczne, które przeprowadzają badania, o których mowa w regulaminach ONZ, we własnych obiektach;
    - b) Kategoria B: placówki techniczne, które nadzorują badania, o których mowa w regulaminach ONZ, przeprowadzane w obiektach producenta lub strony trzeciej;
    - c) Kategoria C: placówki techniczne, które regularnie oceniają i monitorują procedury stosowane przez producenta do kontroli zgodności produkcji;
    - d) kategoria D: placówki techniczne, które nadzorują lub przeprowadzają badania lub inspekcje w ramach nadzoru zgodności produkcji.
  - 1.4. Placówki techniczne dysponują odpowiednimi umiejętnościami, specjalistyczną wiedzą techniczną i uznanym doświadczeniem w określonych dziedzinach objętych regulaminami ONZ, w odniesieniu do których zostały wyznaczone.

Ponadto placówki techniczne spełniają normy wymienione w części drugiej niniejszego załącznika istotne dla kategorii działalności, w odniesieniu do których zostały wyznaczone, ale niekoniecznie muszą być zatwierdzone lub akredytowane zgodnie z tymi normami.

Placówki techniczne zapewniają, by ich działalność pozostawała poza kontrolą oraz wpływami zainteresowanych stron, które mogą negatywnie wpływać na bezstronność i jakość badań i kontroli.

Placówki techniczne muszą mieć dostęp do obiektów badawczych i urządzeń pomiarowych koniecznych do nadzorowania lub prowadzenia badań lub inspekcji, o których mowa w regulaminach ONZ, w odniesieniu do których wyznaczono daną placówkę techniczną.

- 1.5. Organ udzielający homologacji może działać jako placówka techniczna w odniesieniu do jednej lub więcej kategorii działalności, o których mowa w pkt 1.3. Jeżeli organ udzielający homologacji występujący jako placówka techniczna został wyznaczony przez prawo krajowe Umawiającej się Strony i jest przez nią finansowany, należy przestrzegać przepisów niniejszego załącznika lub przepisów równoważnych z przepisami w pkt 1, 2 i 3.4 niniejszego załącznika. To samo dotyczy placówek technicznych, które zostały wyznaczone przez prawo krajowe Umawiającej się Strony i podlegają kontroli finansowej i kontroli w zakresie zarządzania władz tej Umawiającej się Strony. Równoważne przepisy muszą gwarantować taki sam poziom skuteczności i niezależności.
  - 1.6. Niezależnie od pkt 3.3 producent lub jego przedstawiciel działający w jego imieniu może zostać wyznaczony jako placówka techniczna dla działalności kategorii A tylko w odniesieniu do regulaminów ONZ, które zawierają przepisy dotyczące takiego wyznaczenia. W takim przypadku i niezależnie od pkt 1.4 placówka techniczna musi być akredytowana zgodnie z normami, o których mowa w pkt 1 drugiej części niniejszego załącznika.
  - 1.7. Podmioty, o których mowa w pkt 1.5 i 1.6, stosują się do przepisów pkt 1.
2. *Ocena umiejętności placówek technicznych*
    - 2.1. Umiejętności, o których mowa w pkt 1, wykazuje się w sprawozdaniu oceniającym, sporządzanym przez właściwy organ ⁽¹⁾. Może ono obejmować świadectwo akredytacji wydane przez jednostkę akredytującą.
    - 2.2. Ocena, o której mowa w pkt 2.1, jest przeprowadzana zgodnie z przepisami części trzeciej niniejszego załącznika.

Sprawozdanie oceniające jest poddawane przeglądowi po okresie nie dłuższym niż trzy lata.
    - 2.3. Sprawozdanie oceniające jest przedstawiane sekretariatowi EKG ONZ i Umawiającym się Stronom na ich wniosek.
    - 2.4. Organ udzielający homologacji, występujący jako placówka techniczna, wykazuje zgodność na podstawie dokumentacji.

Wykazanie zgodności obejmuje ocenę przeprowadzaną przez niezależnych audytorów, niezwiązanych z działalnością podlegającą ocenie. Audytorzy tacy mogą być pracownikami tej samej organizacji, pod warunkiem że są niezależni od personelu prowadzącego działalność podlegającą ocenie.
    - 2.5. Producent lub jego przedstawiciel działający w jego imieniu, wyznaczony jako placówka techniczna, stosuje się do odpowiednich przepisów pkt 2.
  3. *Procedury zgłaszania*
    - 3.1. Umawiające się Strony przekazują sekretariatowi EKG ONZ informacje obejmujące nazwę, adres, w tym adres elektroniczny, oraz kategorię działalności każdej wyznaczonej placówki technicznej. Powiadamią również sekretariat EKG ONZ o wszelkich późniejszych modyfikacjach.

Powiadomienie zawiera informację określającą regulaminy ONZ, w odniesieniu do których wyznaczono daną placówkę techniczną.
    - 3.2. Placówka techniczna może prowadzić rodzaje działalności określone w pkt 1 do celów homologacji typu ONZ jedynie wtedy, gdy została zgłoszona sekretariatowi EKG ONZ.
    - 3.3. Kilka Umawiających się Stron może wyznaczyć i zgłosić tę samą placówkę techniczną, niezależnie od rodzaju prowadzonej działalności.

⁽¹⁾ „Właściwy organ” oznacza organ udzielający homologacji lub organ wyznaczony albo właściwą jednostkę akredytującą działającą odpowiednio w ich imieniu.

- 3.4. Sekretariat EKG ONZ umieszcza na swojej stronie internetowej wykaz i dane kontaktowe organów udzielających homologacji i placówek technicznych.

Część druga

Normy które muszą spełniać placówki techniczne, o których mowa w niniejszym załączniku, część pierwsza, pkt 1-3.4

1. *Rodzaje działalności w zakresie badań dotyczących homologacji typu ONZ, które należy wykonywać zgodnie z regulaminami ONZ*
- 1.1 Kategoria A (badania przeprowadzane w obiektach własnych):
- ISO/IEC 17025:2005 w sprawie ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących.
- Placówka techniczna wyznaczona w odniesieniu do działalności kategorii A może przeprowadzać lub nadzorować badania zgodnie z regulaminami ONZ, w odniesieniu do których została wyznaczona, w obiektach producenta lub jego przedstawiciela.
- 1.2. Kategoria B (nadzór nad badaniami przeprowadzanymi w obiektach producenta lub jego przedstawiciela):
- ISO/IEC 17020:2012 w sprawie ogólnych kryteriów działania różnych rodzajów jednostek przeprowadzających inspekcję.
- Przed przeprowadzeniem lub nadzorowaniem jakiegokolwiek badania w obiektach producenta lub jego przedstawiciela, placówki techniczne sprawdzają, czy obiekty badawcze i urządzenia pomiarowe spełniają stosowne wymagania pkt 1.1.
2. *Rodzaje działalności związane ze zgodnością produkcji*
2. Kategoria C (procedura oceny wstępnej i monitorowania systemu zarządzania jakością stosowanego przez producenta):
- ISO/IEC 17021:2011 w sprawie wymagań dotyczących jednostek prowadzących audyt i certyfikację systemów zarządzania.
- 2.2 Kategoria D (kontrola lub badanie próbek produkcyjnych lub nadzór nad nimi):
- ISO/IEC 17020:2012 w sprawie ogólnych kryteriów działania różnych rodzajów jednostek przeprowadzających inspekcję.

Część trzecia

Procedura oceny placówek technicznych

1. *Cel*
- 1.1. W niniejszej części załącznika 2 określono warunki, zgodnie z którymi właściwe organy, o których mowa w pkt 2 części pierwszej niniejszego załącznika, przeprowadzają procedurę oceny placówek technicznych.
- 1.2. Wymagania te stosuje się odpowiednio do wszystkich placówek technicznych, niezależnie od ich statusu prawnego (niezależna organizacja, producent lub organ udzielający homologacji występujący jako placówka techniczna).
2. *Zasady oceny*
- Ocena opiera się na kilku zasadach:
- a) niezależność stanowiąca podstawę dla bezstronności i obiektywności wniosków;
- b) podejście opierające się na faktach, gwarantujące wiarygodne i powtarzalne wnioski.
- Audytorzy muszą być godni zaufania i uczciwi, a także muszą przestrzegać zasad poufności i dyskrecji. Wnioski powinni przedstawiać w sposób prawdziwy i dokładny.

3. *Umiejętności audytorów*
  - 3.1. Oceny mogą być dokonywane wyłącznie przez audytorów, którzy posiadają niezbędną do tego celu wiedzę techniczną i administracyjną.
  - 3.2. Audytorzy przeszli specjalistyczne szkolenie w zakresie działań oceniających. Ponadto posiadają specjalistyczną wiedzę techniczną w dziedzinie, w jakiej dana placówka techniczna wykonuje swoją działalność.
  - 3.3., Bez uszczerbku dla przepisów pkt 3.1 i 3.2 powyżej ocenę, o której mowa w pkt 2.5 części pierwszej niniejszego załącznika, przeprowadzają audytorzy niezwiązani z działalnością, którą oceniają.
4. *Wniosek o wyznaczenie*
  - 4.1. Odpowiednio upoważniony przedstawiciel wnioskującej placówki technicznej składa właściwemu organowi formalny wniosek. Wniosek zawiera co najmniej następujące informacje:
    - a) ogólna charakterystyka placówki technicznej, w tym podmiot prawny, nazwa, adresy, status prawny oraz zasoby ludzkie i techniczne;
    - b) szczegółowe informacje na temat członków personelu odpowiedzialnych za badania oraz kadry kierowniczej, wraz z ich życiorysami oraz dokumentami potwierdzającymi ich wykształcenie i kwalifikacje zawodowe;
    - c) ponadto placówki techniczne, które stosują wirtualne metody testowania, udowadniają posiadanie umiejętności pracy w środowisku wspomaganych komputerowo;
    - d) ogólne informacje na temat placówki technicznej, takie jak jej działalność, powiązania w ramach większego podmiotu, jeżeli istnieje, i adresy wszystkich lokalizacji, które mają być objęte zakresem wyznaczenia;
    - e) umowa dotycząca spełnienia wymagań dotyczących wyznaczenia i innych obowiązków placówki technicznej wynikających z odpowiednich regulaminów ONZ, w odniesieniu do których została wyznaczona;
    - f) opis usług oceny zgodności, jakie placówka techniczna podejmuje w ramach stosownych regulaminów ONZ, oraz wykaz regulaminów ONZ, których dotyczy wnioski tej placówki technicznej o wyznaczenie, w tym, w stosownych przypadkach, zakres uprawnień;
    - g) egzemplarz przewodnika dotyczącego zapewnienia jakości lub porównywalnych zasad działania placówki technicznej.
  - 4.2. Właściwy organ sprawdza, czy informacje dostarczone przez placówki techniczne są adekwatne.
  - 4.3. Placówka techniczna powiadamia organ udzielający homologacji o wszelkich modyfikacjach dotyczących informacji dostarczanych zgodnie z pkt 4.1.
5. *Przegląd zasobów*

Właściwy organ dokonuje przeglądu swoich możliwości w zakresie przeprowadzania oceny placówek technicznych pod względem swojej polityki wewnętrznej, umiejętności oraz dostępności odpowiednich audytorów i ekspertów.
6. *Podwykonawstwo usług oceny*
  - 6.1. Właściwy organ może zlecić część oceny innemu wyznaczonemu organowi lub zwrócić się o wsparcie do ekspertów technicznych zapewnianych przez inne właściwe organy. Podwykonawcy i eksperci muszą zostać zatwierdzeni przez wnioskującą placówkę techniczną.
  - 6.2. W celu zakończenia pełnej oceny danej placówki technicznej właściwy organ bierze pod uwagę świadectwa akredytacyjne o odpowiednim zakresie.

7. *Przygotowanie do oceny*
- 7.1. Zespół oceniający wyznaczany jest oficjalnie przez właściwy organ, który powinien zapewnić, by dany zespół dysponował odpowiednią dla danego zadania wiedzą fachową. W szczególności cały zespół posiada:
- a) wiedzę o odpowiednim zakresie, w odniesieniu do którego złożony został wniosek o wyznaczenie; oraz
  - b) wystarczającą orientację, by dokonać wiarygodnej oceny kompetencji placówki technicznej do prowadzenia działań zgodnych z zakresem wyznaczenia.
- 7.2. Właściwy organ wyraźnie określa zadania przydzielone zespołowi oceniającemu. Zadaniem zespołu oceniającego jest przegląd dokumentów otrzymanych od wnioskującej placówki technicznej oraz przeprowadzenie oceny na miejscu.
- 7.3. Właściwy organ uzgadnia z placówką techniczną i zespołem oceniającym datę oraz harmonogram oceny. Jednak to właściwy organ jest odpowiedzialny za wyznaczenie daty zgodnej z planem nadzoru i ponownej oceny.
- 7.4. Właściwy organ zapewnia, by zespół oceniający miał do dyspozycji odpowiednie dokumenty określające kryteria, protokoły z poprzednich ocen oraz odpowiednie dokumenty i protokoły placówki technicznej.
8. *Ocena na miejscu*
- Zespół oceniający ocenia daną placówkę techniczną w obiektach, w których prowadzi ona jedną z kluczowych działalności lub większą ich liczbę, a w stosownych przypadkach naocznie ocenia inne wybrane lokalizacje, z których dana placówka techniczna korzysta.
9. *Analiza wniosków i sprawozdanie z oceny*
- 9.1. Zespół oceniający analizuje wszystkie istotne informacje i dokumentację dowodową zebrane podczas przeglądu dokumentacji i protokołów oraz podczas oceny na miejscu. Analiza ta przygotowywana jest tak, by umożliwić zespołowi określenie zakresu umiejętności i zgodności danej placówki technicznej z wymaganiami dotyczącymi wyznaczenia.
- 9.2. Właściwy organ stosuje takie procedury sprawozdawcze, które zapewniają spełnienie poniższych wymagań.
- 9.2.1. Przed opuszczeniem obiektów ocenianej placówki technicznej organizowane jest spotkanie zespołu oceniającego z ocenianą placówką techniczną. Podczas tego spotkania zespół oceniający przedstawia pisemne lub ustne sprawozdanie zawierające wnioski z przeprowadzonej analizy. Placówkom technicznym zapewnia się wówczas możliwość zadania pytań dotyczących tych wyników oraz ustosunkowania się do niezgodności, w przypadku ich stwierdzenia, i ich podstaw.
- 9.2.2. Sprawozdanie pisemne na temat wyników oceny niezwłocznie przekazywane jest placówce technicznej. Takie sprawozdanie z oceny zawiera uwagi dotyczące umiejętności i zgodności, oraz określa wszelkie niezgodności, w przypadku ich stwierdzenia, które należy usunąć w celu osiągnięcia zgodności z wszystkimi wymaganiami dotyczącymi wyznaczenia.
- 9.2.3. Placówce technicznej zapewnia się możliwość ustosunkowania się do sprawozdania z oceny i przygotowania opisu konkretnych działań, już podjętych lub planowanych, w określonym terminie, w celu usunięcia wszelkich niezgodności.
- 9.3. Właściwy organ zapewnia, by działania placówki technicznej mające na celu usunięcie niezgodności były wystarczające i skuteczne. Jeżeli te działania placówki technicznej okażą się niewystarczające, kierowana jest do niej prośba o uzupełnienie wyjaśnień. Ponadto można wymagać przedłożenia dowodów rzeczywistego wprowadzenia w życie podjętych działań lub można przeprowadzić kolejną ocenę w celu sprawdzenia skutecznego wprowadzenia w życie działań naprawczych.
- 9.4. Sprawozdanie z oceny zawiera co najmniej następujące elementy:
- a) niepowtarzalne oznaczenie placówki technicznej;
  - b) data lub daty oceny na miejscu;
  - c) imię i nazwisko audytora lub audytorów bądź ekspertów dokonujących oceny;

- d) niepowtarzalne oznaczenie wszystkich ocenianych obiektów;
  - e) wnioskowany zakres wyznaczenia poddany ocenie;
  - f) oświadczenie na temat adekwatności wewnętrznej organizacji i procedur przyjętych przez placówkę techniczną potwierdzające jej kompetencje, jak zostało to ustalone na podstawie spełnienia przez nią wymagań dotyczących wyznaczenia;
  - g) informacje dotyczące rozwiązywania wszelkich niezgodności;
  - h) zalecenie stwierdzające, czy wnioskodawca powinien zostać wyznaczony lub zatwierdzony jako placówka techniczna, a jeśli tak, określające zakres takiego wyznaczenia.
- 10.1 *Przyznanie lub zatwierdzenie wyznaczenia*
- 10.1. Organ udzielający homologacji bez zbędnej zwłoki podejmuje decyzję o przyznaniu, zatwierdzeniu lub rozszerzeniu wyznaczenia na podstawie sprawozdania lub sprawozdań i wszelkich innych stosownych informacji.
- 10.2. Organ udzielający homologacji wydaje placówce technicznej świadectwo. Świadectwo to zawiera następujące elementy:
- a) nazwa i logo organu udzielającego homologacji;
  - b) niepowtarzalne oznaczenie wyznaczonej placówki technicznej;
  - c) rzeczywista data przyznania wyznaczenia i data jego wygaśnięcia;
  - d) krótki opis lub odniesienie do zakresu wyznaczenia (stosowne regulaminy ONZ lub ich części);
  - e) oświadczenie zgodności i odniesienie do niniejszego załącznika.
11. *Ponowna ocena i nadzór*
- 11.1 Ponowna ocena jest przeprowadzana w podobny sposób jak ocena wstępna, przy czym przy ponownej ocenie uwzględnia się doświadczenie nabyte przy poprzednich ocenach. Nadzór nad oceną na miejscu jest mniej rozległy niż ponowna ocena.
- 11.2. Właściwy organ opracowuje plan ponownej oceny i nadzoru dla każdej wyznaczonej placówki technicznej, tak by wrywkowe oceny zakresu wyznaczenia przeprowadzane były regularnie.
- Odstępy czasu między ocenami na miejscu, bez względu na to, czy chodzi o ponowną ocenę czy nadzór, są uzależnione od potwierdzonej powtarzalności wyników danej placówki technicznej.
- 11.3. Jeżeli podczas przeprowadzania nadzoru lub ponownej oceny stwierdzono niezgodności, właściwy organ określa ściśle terminy podjęcia działań naprawczych.
- 11.4. Jeżeli działania naprawcze lub ulepszające nie zostały wprowadzone w uzgodnionym terminie lub zostały uznane za niewystarczające, właściwy organ przyjmuje odpowiednie środki, takie jak przeprowadzenie kolejnej oceny, zawieszenie lub cofnięcie wyznaczenia dla jednej lub więcej działalności, w odniesieniu do których dana placówka techniczna została wyznaczona.
- 11.5. Jeżeli właściwy organ podejmie decyzję o zawieszeniu lub cofnięciu wyznaczenia placówki technicznej, powiadamia o tym daną placówkę listem poleconym oraz powiadamia sekretariat EKG ONZ. W każdym przypadku właściwy organ przyjmuje wszystkie środki niezbędne do zapewnienia kontynuacji działalności już rozpoczętych przez tę placówkę techniczną.
12. *Protokoły dotyczące wyznaczonych placówek technicznych*
- 12.1 Właściwy organ zachowuje protokoły dotyczące placówek technicznych, aby wykazać, że rzeczywiście spełniono wymagania wyznaczenia, w tym w zakresie umiejętności.

- 12.2 Właściwy organ przechowuje protokoły na temat placówek technicznych w sposób gwarantujący poufność.
- 12.3 Protokoły dotyczące placówek technicznych muszą zawierać co najmniej następujące elementy:
- a) odpowiednia korespondencja;
  - b) sprawozdania i protokoły z oceny;
  - c) kopie świadectw wyznaczenia.

Załącznik 3

Procedury homologacji typu ONZ

1. *Wystąpienie o udzielenie homologacji typu ONZ i przebieg procedury*
  - 1.1. O udzielenie homologacji typu ONZ do organu udzielającego homologacji danej Umawiającej się Strony występuje producent pojazdu lub jego należycie upoważniony przedstawiciel (zwany dalej „wnioskodawcą”).
  - 1.2. W odniesieniu do konkretnego typu pojazdu, wyposażenia lub części można złożyć tylko jeden wniosek i tylko u jednej Umawiającej się Strony stosującej regulamin ONZ, na podstawie których występuje się o udzielenie homologacji typu ONZ. Dla każdego typu podlegającego homologacji składany jest odrębny wniosek.
  - 1.3. Do wniosku dołącza się informacje określone w regulaminach ONZ, na podstawie których występuje się o udzielenie homologacji. Informacje te muszą zawierać dane szczegółowe dotyczące typu podlegającego homologacji, zawierające w razie potrzeby rysunki, schematy i zdjęcia.
  - 1.4. Organ udzielający homologacji może, podając uzasadnienie, wezwać wnioskodawcę do dostarczenia wszelkich dodatkowych informacji niezbędnych do podjęcia decyzji w sprawie wymaganych badań homologacyjnych lub do ułatwienia ich przeprowadzania.
  - 1.5. Wnioskodawca udostępnia organowi udzielającemu homologacji tyle pojazdów kołowych, wyposażenia lub części, ile jest koniecznych do przeprowadzenia badań zgodnie z wymaganiami regulaminów ONZ, na podstawie których występuje się o udzielenie homologacji.
  - 1.6. Zgodność z wymaganiami określonymi w regulaminach ONZ wykazuje się poprzez odpowiednie badania przeprowadzane na pojazdach kołowych, wyposażeniu i częściach, które są reprezentatywne dla typu podlegającego homologacji.

Organ udzielający homologacji stosuje zasadę „najgorszego przypadku”, poprzez wybór wariantu lub wersji określonego typu, które na potrzeby badań reprezentują typ podlegający homologacji w najgorszych warunkach. Podjęte decyzje wraz z ich uzasadnieniem są rejestrowane w dokumentacji homologacyjnej.

W porozumieniu z organem udzielającym homologacji wnioskodawca może jednak wybrać pojazd, wyposażenie lub część, które nie są reprezentatywne dla typu podlegającego homologacji, ale mają kilka najbardziej niekorzystnych cech w odniesieniu do poziomu osiągniętych w regulaminach ONZ (najgorszy przypadek). Podjęcie decyzji dotyczącej wyboru najgorszego przypadku można wspomóc wirtualnymi metodami testowania.

- 1.7. Badania homologacyjne są przeprowadzane lub nadzorowane przez placówki techniczne. Stosuje się procedury badań oraz specjalne wyposażenie i narzędzia określone w regulaminach ONZ.
- 1.8. Jako alternatywę dla procedur badań, o których mowa w pkt 1.6 i 1.7 powyżej, na wniosek producenta można stosować testowanie wirtualne, jeżeli przewidziano to w odpowiednich regulaminach ONZ i z zastrzeżeniem spełnienia warunków ogólnych określonych w załączniku 8 do Porozumienia z 1958 r.
- 1.9. Umawiające się Strony udzielają homologacji typu wyłącznie jeżeli spełnione są wymogi w zakresie zgodności produkcji określone w załączniku 1 do Porozumienia z 1958 r.
- 1.10. Jeżeli badania homologacyjne wykazały, że typ jest zgodny z wymaganiami technicznymi regulaminu ONZ, udziela się homologacji tego typu, nadaje się numer homologacji zgodnie z załącznikiem 4 do Porozumienia z 1958 r., a znak homologacji przydziela się każdemu typowi zgodnie ze szczegółowymi przepisami odpowiednich regulaminów ONZ.

- 1.11. Organ udzielający homologacji zapewnia włączenie do dokumentacji homologacyjnej następujących dokumentów:
- protokół dotyczący wyboru najgorszego przypadku oraz uzasadnienie tego wyboru. Może on obejmować informacje dostarczone przez producenta;
  - zapis wszelkich istotnych interpretacji technicznych, różnych zastosowanych metod badań lub wprowadzonych nowych technologii;
  - sprawozdanie z badań sporządzone przez placówkę techniczną, które obejmuje wartości zarejestrowane podczas pomiarów i badań wymaganych w danym regulaminie ONZ;
  - dokumenty informacyjne sporządzone przez producenta należycie określające charakterystykę typu podlegającego homologacji;
  - oświadczenie o zgodności z wymogami w zakresie zgodności produkcji zawartymi w załączniku 1 do Porozumienia z 1958 r., wyszczególniające rozwiązania określone w pkt 1.3 załącznika 1 do Porozumienia z 1958 r., które zostały uwzględnione jako podstawa oceny wstępnej, a także datę oceny wstępnej oraz wszelkie czynności nadzoru;
  - świadectwo homologacji typu.
2. *Poprawki do homologacji typu ONZ*
- 2.1. Producent posiadający homologację typu ONZ dla swojego pojazdu, wyposażenia lub części bezzwłocznie powiadamia Umawiającą się Stronę, która wydała homologację typu ONZ, o każdej zmianie szczegółowych danych dotyczących danego typu zawartych w informacjach, o których mowa w pkt 1.3.
- 2.2. Umawiająca się Strona decyduje, którą z dwóch procedur zmiany homologacji typu ONZ określonych w pkt 2.5 i 2.6 należy zastosować. W stosownym przypadku Umawiająca się Strona może zdecydować, po konsultacji z producentem, o konieczności udzielenia nowej homologacji typu ONZ.
- 2.3. O zmianę homologacji typu ONZ można wystąpić jedynie do Umawiającej się Strony, która udzieliła pierwotnej homologacji typu ONZ.
- 2.4. Umawiająca się Strona informuje odpowiednio producenta, jeśli stwierdzi, że do celów dokonania zmiany homologacji typu ONZ niezbędne jest przeprowadzenie kontroli lub badań.
- 2.5. Jeżeli zmieniły się dane szczegółowe dotyczące typu zapisane w dokumentach informacyjnych i sprawozdaniach z badań, a Umawiająca się Strona uważa, że zmiany nie będą miały istotnego negatywnego wpływu na środowisko lub bezpieczeństwo funkcjonalne, i że w każdym wypadku dany typ nadal spełnia wymagania odpowiednich regulaminów ONZ, modyfikacje w homologacji typu ONZ określa się jako „zmiana”.
- W takim przypadku Umawiająca się Strona wydaje w razie potrzeby zmienione strony dokumentów informacyjnych i sprawozdań z badań, oznaczając każdą zmienioną stronę w sposób jasno wskazujący charakter modyfikacji i datę ponownego wydania. Uznaje się, że wymóg ten spełnia skonsolidowana, zaktualizowana wersja dokumentów informacyjnych i sprawozdań z badań, do której dołączony jest szczegółowy opis modyfikacji.
- 2.6. Zmiany w homologacji typu ONZ określa się jako „rozszerzenie”, jeżeli, oprócz zmiany danych zapisanych w dokumentach informacyjnych:
- wymagane są dalsze kontrole lub badania; lub
  - uległa zmianie dowolna informacja w dokumencie zawiadomienia (z wyjątkiem jego załączników); lub
  - wystąpiono o homologację zgodnie z późniejszą serią poprawek po jej wejściu w życie, która to homologacja może zostać udzielona pod warunkiem spełnienia wymogów późniejszej serii poprawek.
- 2.7. Umawiające się Strony Porozumienia z 1958 r. stosujące regulaminy ONZ są powiadamiane za pomocą formularza zawiadomienia o potwierdzeniu lub odmowie zmiany homologacji typu, z wyszczególnieniem zmian. Ponadto należy odpowiednio zmienić spis treści dokumentów informacyjnych i sprawozdań z badań dołączony do dokumentu zawiadomienia w celu wskazania daty ostatniej zmiany lub rozszerzenia.

- 2.8. Organ udzielający homologacji, który udziela rozszerzenia homologacji, aktualizuje numer homologacji dodając numer rozszerzenia zgodny z liczbą kolejnych rozszerzeń już udzielonych zgodnie z załącznikiem 4 do Porozumienia z 1958 r. i wydaje zmieniony formularz zawiadomienia opatrzoney tym numerem rozszerzenia.

Załącznik 4

Numeracja homologacji typu ONZ

1. Po wejściu w życie Porozumienia z 1958 r. Umawiające się Strony wydają numer homologacji typu zgodnie z pkt 1.10 załącznika 3 dla każdej nowej homologacji typu i każdego rozszerzenia takiej homologacji.
2. Po wejściu w życie Porozumienia z 1958 r., mimo że zawarte w poszczególnych regulaminach ONZ przepisy dotyczące oznakowań homologacyjnych mogły przewidywać inaczej, producent umieszcza znak homologacji, na żądanie, zgodnie z przepisami odpowiednich regulaminów ONZ, stosując jednak w tym oznakowaniu pierwsze dwie cyfry sekcji 2 i cyfry sekcji 3 numeru homologacji, jak wspomniano w niniejszym załączniku, jako numer homologacji każdego pojazdu kołowego, wyposażenia lub części, którym udzielono nowej homologacji, lub w przypadku których takie homologacje rozszerzono. Przepis ten nie ma jednak zastosowania w przypadku, gdy regulamin ONZ wymaga stosowania w znaku homologacji kodu homologacji lub kodu identyfikacyjnego zamiast numeru homologacji. Początkowe zera w sekcji 3 można opuścić.
3. Każdemu homologowanemu typowi należy nadać numer homologacji. Numer homologacji typu składa się z 4 sekcji. Wszystkie sekcje oddzielone są od siebie znakiem „*“.

Sekcja 1 wielka litera „E”, po której następuje numer wskazujący Umawiającą się Stronę, która udzieliła homologacji typu.

Sekcja 2 Numer odpowiedniego regulaminu ONZ, po którym następuje litera „R”, po której kolejno następują:

- a) dwie cyfry (w razie potrzeby poprzedzone zerami) wskazujące serię poprawek obejmujących przepisy techniczne regulaminu ONZ stosowanego do homologacji (00 dla regulaminu ONZ w jego pierwotnej wersji);
- b) ukośnik i dwie cyfry (w razie potrzeby poprzedzone zerami) wskazujące numer suplementu do serii poprawek stosowanego do homologacji (00 dla serii poprawek w pierwotnej wersji);
- c) ukośnik i jeden lub dwa znaki wskazujące w stosownych przypadkach etap wdrożenia.

Sekcja 3 czterocyfrowy numer sekwencyjny (w razie potrzeby poprzedzony zerami). Sekwencja zaczyna się od 0001.

Sekcja 4 Dwucyfrowy numer porządkowy (w razie potrzeby poprzedzony zerami) określający rozszerzenie. Sekwencja zaczyna się od 00.

Wszystkie cyfry są cyframi arabskimi.

4. Ta sama Umawiająca się Strona nie może nadać tego samego numeru innemu typowi.

Przykłady:

Przykład drugiego rozszerzenia czwartej homologacji typu wydanej przez Niderlandy zgodnie z regulaminem ONZ nr 58 w jego pierwotnej wersji:

E4*58R00/00*0004*02

Przykład pierwszego rozszerzenia 2 439 homologacji typu wydanej przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dla homologacji pojazdu zgodnie z regulaminem ONZ nr 83, trzecia seria poprawek, wersja dla pojazdu kategorii M, N₁ klasy I w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń w zależności od paliwa zasilającego silnik:

E11*83R03/00J*2439*01

Załącznik 5

Obieg dokumentacji homologacyjnej

1. Jeżeli organ udzielający homologacji jest zobowiązany do przekazania kopii homologacji wraz z załącznikami lub jest o to proszony, przesyła dokumenty w formie papierowej lub pocztą elektroniczną w formie elektronicznej lub za pomocą bezpiecznej internetowej bazy danych utworzonej przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ.
2. Dokumenty przechowywane w bezpiecznej internetowej bazie danych obejmują co najmniej dokumenty wymienione w każdym regulaminie ONZ. Dokumenty te obejmują dokumentację przekazującą Umawiającym się Stronom zawiadomienie o udzieleniu, rozszerzeniu, odmowie udzielenia lub cofnięciu homologacji lub o ostatecznym zaniechaniu produkcji danego typu pojazdów kołowych, wyposażenia lub części na podstawie regulaminu ONZ.
3. Jeżeli homologacje typu mające zastosowanie do pojazdów kołowych, wyposażenia lub części są rejestrowane w bezpiecznej internetowej bazie danych, to oznakowania homologacyjne wymagane w regulaminach ONZ można zastąpić niepowtarzalnym identyfikatorem (UI) poprzedzonym symbolem UI o ile nie określono inaczej w odpowiednich regulaminach ONZ. Taki niepowtarzalny identyfikator jest automatycznie generowany przez bazę danych.
4. Wszystkie Umawiające się Strony stosujące regulamin ONZ mają dostęp do informacji dotyczących tego regulaminu ONZ zawartych w bazie danych za pomocą niepowtarzalnego identyfikatora, co umożliwi dostęp do odpowiednich informacji odnoszących się do poszczególnych homologacji.
5. Regulaminy ONZ stanowiące załączniki do Porozumienia z 1958 r. mogą zawierać wymóg udostępniania dokumentacji homologacji typu w formie elektronicznej przy wykorzystaniu bezpiecznej internetowej bazy danych, jeśli jest to konieczne do sprawnego funkcjonowania procesu homologacji, z zastrzeżeniem praw dostępu określonych przez Umawiające się Strony.

Załącznik 6

Procedury rozstrzygania problemów interpretacyjnych dotyczących stosowania regulaminów ONZ i udzielania homologacji na podstawie tych regulaminów1. *Problemy interpretacyjne przed udzieleniem homologacji typu ONZ*

Jeżeli wystąpienie o udzielenie homologacji typu ONZ wymaga od organu udzielającego homologacji istotnej interpretacji stosowania regulaminu ONZ, lub jeżeli zwróci się o to wnioskodawca występujący o udzielenie homologacji, przed podjęciem decyzji organ udzielający homologacji aktywnie informuje inne organy udzielające homologacji i zwraca się do nich o wskazówki.

Organ udzielający homologacji przekazuje pozostałym organom udzielającym homologacji stosującym regulamin ONZ informacje o problemie i proponowanym rozwiązaniu w zakresie interpretacji, w tym wszelkie informacje uzupełniające od producenta. Zasadniczo powinno się to odbywać za pośrednictwem mediów elektronicznych. Na udzielenie odpowiedzi przez inne organy udzielające homologacji wyznacza się termin czternastu dni.

- a) Organ udzielający homologacji, po uwzględnieniu wszelkich otrzymanych uwag, może następnie udzielić homologacji zgodnie z nową interpretacją.
- b) Jeżeli nie można podjąć decyzji na podstawie otrzymanych uwag, organ udzielający homologacji musi się zwrócić o dodatkowe wyjaśnienia przy zastosowaniu procedury opisanej w pkt 3 poniżej.

2. *Problemy interpretacyjne po udzieleniu homologacji typu ONZ*

W sytuacji gdy po udzieleniu homologacji typu istnieją różnice interpretacyjne między Umawiającymi się Stronami, należy stosować poniższą procedurę.

Na pierwszym etapie zainteresowane Umawiające się Strony starają się rozstrzygnąć problem w drodze wzajemnego porozumienia. Będzie to wymagać współpracy i w przypadku każdej z Umawiających się Stron dokonania przeglądu procedur stosowanych do badania i homologowania pojazdów kołowych, wyposażenia i części, będących przedmiotem sporu o interpretację. Stosowane będą następujące procedury:

- a) w przypadku uznania błędu przez organ udzielający homologacji, organ ten podejmuje działania zgodnie z postanowieniami Porozumienia z 1958 r., w szczególności jego art. 4;

- b) jeżeli osiągnięto porozumienie, które wymaga nowej lub odmiennej interpretacji istniejących praktyk (przez jedną z Umawiających się Stron), należy o tym powiadomić w trybie pilnym pozostałe Umawiające się Strony stosujące dany regulamin ONZ. Pozostałe Strony mają czternaście dni na zgłaszanie uwag do decyzji, po czym organy udzielające homologacji, po uwzględnieniu wszelkich otrzymanych uwag, mogą udzielić homologacji ONZ zgodnie z nową interpretacją;
- c) jeżeli nie można osiągnąć porozumienia, zainteresowane Umawiające się Strony dążą do kolejnego przeglądu w ramach postępowania arbitrażowego opisanego w pkt 3 poniżej;
- d) w każdym przypadku sprawa zostaje przekazana właściwej pomocniczej grupie roboczej Światowego Forum na rzecz Harmonizacji Przepisów Dotyczących Pojazdów (WP.29). Jeżeli pomocnicza grupa robocza uzna to za niezbędne, przedstawia ona WP.29 wnioski dotyczące odpowiednich zmian regulacyjnych mających na celu wyeliminowanie rozbieżności w interpretacji.

3. *Procedura arbitrażowa w ramach WP.29 i jej pomocniczych grup roboczych*

Przewodniczący pomocniczych grup roboczych określają kwestie wynikające z rozbieżności interpretacyjnych między Umawiającymi się Stronami w odniesieniu do stosowania regulaminów ONZ i udzielania homologacji typu ONZ na podstawie tych regulaminów ONZ w celu jak najwcześniejszego wprowadzenia środków mających rozwiązać te różnice.

Przewodniczący grup roboczych opracowują odpowiednie procedury rozpatrywania takich kwestii interpretacyjnych, aby móc wykazać WP.29, że:

- a) w pełni uwzględnia się różne opinie organów udzielających homologacji zainteresowanych Umawiających się Stron, jak również opinie pozostałych Umawiających się Stron stosujących dany regulamin ONZ;
- b) decyzje opierają się na odpowiednich konsultacjach technicznych, przy pełnym uwzględnieniu tematyki;
- c) w miarę możliwości dąży się do osiągnięcia jednomyślnej decyzji; oraz
- d) procedury są przejrzyste i możliwe do skontrolowania.

Jeżeli jest to konieczne do rozwiązania kwestii, przewodniczący może zgłosić nowy punkt porządku obrad dotyczący tej kwestii na kolejnym posiedzeniu pomocniczej grupy roboczej, bez wcześniejszej zgody WP.29. W takich okolicznościach przewodniczący składa WP.29 sprawozdanie o postępach w najwcześniejszym możliwym terminie.

Na koniec postępowania arbitrażowego przewodniczący przekazuje WP.29 sprawozdanie.

3.1 Jeżeli kwestię można rozwiązać w ramach obowiązujących ram regulacyjnych:

Wdraża się interpretację regulaminu ONZ uzgodnioną w ramach grupy roboczej, a organy udzielające homologacji odpowiednio wydają homologacje typu ONZ.

3.2 Jeżeli kwestii nie można rozwiązać w ramach obowiązujących ram regulacyjnych:

Należy odpowiednio poinformować WP.29, które zwraca się do właściwej pomocniczej grupy roboczej o potraktowania tej kwestii priorytetowo na jej następnym posiedzeniu. Należy odpowiednio zmienić porządek obrad.

Pomocnicza grupa robocza rozpatruje wszelkie wnioski w sprawie kwestii interpretacji i przedstawia WP.29 formalne wnioski w celu zmiany danego regulaminu ONZ zgodnie ze zwykłymi procedurami. Na kolejnym posiedzeniu WP.29 traktuje tę kwestię priorytetowo.

Załącznik 7

Procedura homologacji na zasadzie wyjątku w odniesieniu do nowych technologii

1. Umawiające się Strony stosujące regulamin ONZ mogą, na wniosek producenta, udzielić homologacji na zasadzie wyjątku na podstawie regulaminu ONZ dla pojazdu, wyposażenia lub części, które obejmują technologie niezgodne z jednym lub wieloma wymogami tego regulaminu ONZ, z zastrzeżeniem udzielenia zezwolenia przez Komitet Administracyjny Porozumienia z 1958 r. w ramach procedury opisanej w pkt 2–12 niniejszego załącznika.

2. Do czasu podjęcia decyzji o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na taką homologację na zasadzie wyjątku, Umawiająca się Strona stosująca regulamin ONZ może udzielać homologacji tymczasowej, ważnej jedynie na jej terytorium. Pozostałe Umawiające się Strony stosujące ten regulamin ONZ mogą podjąć decyzję o uznaniu na swoim terytorium tej homologacji tymczasowej.
3. Umawiająca się Strona udzielająca homologacji tymczasowej, o której mowa w pkt 2 niniejszego załącznika, powiadamia Komitet Administracyjny o swojej decyzji i przedkłada dokumentację zawierającą następujące informacje:
  - a) przyczyny, dla których zastosowanie danych technologii lub koncepcji powoduje niezgodność danego pojazdu, wyposażenia lub danej części z wymaganiami danego regulaminu ONZ;
  - b) opis problematycznych zagadnień w zakresie bezpieczeństwa, ochrony środowiska lub innych względów oraz podjętych środków;
  - c) opis badań, wraz z wynikami, pokazujących, że w porównaniu z wymaganiami, w odniesieniu do których wystąpiono o wyłączenie, zapewniono co najmniej równoważny poziom bezpieczeństwa i ochrony środowiska;
  - d) wniosek o zezwolenie na udzielenie homologacji na zasadzie wyjątku w odniesieniu do regulaminu ONZ dla typu pojazdu, wyposażenia lub części.
4. Komitet Administracyjny rozpatruje kompletne powiadomienie, o którym mowa w pkt 3 niniejszego załącznika, na swoim posiedzeniu następującym po otrzymaniu powiadomienia, jeżeli powiadomienie to otrzymano co najmniej na trzy miesiące przed posiedzeniem. Po rozpatrzeniu powiadomienia Komitet Administracyjny może podjąć decyzję o zezwoleniu lub odmowie zezwolenia na udzielenie homologacji na zasadzie wyjątku lub o skierowaniu sprawy do właściwej pomocniczej grupy roboczej.
5. Komitet Administracyjny podejmuje decyzję zgodnie z procedurą określoną w artykule 8 dodatku.
6. Uznaje się, że zezwolono na udzielenie homologacji na zasadzie wyjątku na podstawie regulaminu ONZ, o którym mowa w pkt 3 niniejszego załącznika, chyba że w ciągu jednego miesiąca od powiadomienia przez Sekretarza Wykonawczego Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych o decyzji Komitetu Administracyjnego dotyczącej zezwolenia, więcej niż jedna piąta Umawiających się Stron stosujących regulamin ONZ w chwili tej notyfikacji poinformuje Sekretarza Wykonawczego Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych o braku zgody na zezwolenie na udzielenie homologacji na zasadzie wyjątku.
7. Po zezwoleniu na udzielenie homologacji na zasadzie wyjątku Sekretarz Wykonawczy Europejskiej Komisji Gospodarczej jak najszybciej powiadamia o tej decyzji Umawiające się Strony stosujące dany regulamin ONZ.

Począwszy od daty tego powiadomienia Umawiająca się Strona, o której mowa w pkt 3 niniejszego załącznika, może udzielić homologacji na zasadzie wyjątku na podstawie odnośnego regulaminu ONZ. Homologacja na zasadzie wyjątku jest uznawana przez Umawiające się Strony stosujące regulamin ONZ, z wyjątkiem tych, które niezwłocznie zgłosiły Sekretarzowi Wykonawczemu Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ sprzeciw lub zamiar nieuznawania homologacji na zasadzie wyjątku. Umawiające się Strony, które niezwłocznie zgłosiły sprzeciw lub zamiar nieuznawania homologacji na zasadzie wyjątku, mogą w późniejszym terminie za zgodą Komitetu Administracyjnego uznać homologację na zasadzie wyjątku powiadamiając o swojej decyzji Sekretarza Wykonawczego Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ.

8. Komitet Administracyjny określa wszelkie ograniczenia w decyzji o zezwoleniu. Termin nie może być krótszy niż trzydzieści sześć miesięcy. Umawiające się Strony stosujące regulamin ONZ uznają homologację na zasadzie wyjątku co najmniej do upływu ewentualnego terminu lub, jeżeli dany regulamin ONZ jest następnie zmieniony zgodnie z pkt 9 i 10 niniejszego załącznika w celu uwzględnienia technologii objętej homologacją na zasadzie wyjątku, do dnia, od którego Umawiające się Strony mogą odmówić homologacji na podstawie poprzedniej wersji regulaminu ONZ, w zależności od tego, która z tych dwóch dat przypada wcześniej.

Umawiająca się Strona uprawniona do udzielenia homologacji na zasadzie wyjątku musi zapewnić pełne przestrzeganie przez producenta wszystkich ograniczeń związanych z tą homologacją oraz wyraźne wskazanie w formularzu zawiadomienia, że opiera się ona na wyjątku zatwierdzonym przez Komitet Administracyjny.

9. Komitet Administracyjny informuje jednocześnie pomocniczą grupę roboczą odpowiedzialną za regulamin ONZ o pozwoleniu na udzielenie homologacji na zasadzie wyjątku.

Umawiająca się Strona uprawniona do udzielenia homologacji na zasadzie wyjątku przedkłada pomocniczej grupie roboczej odpowiedzialnej za dany regulamin ONZ propozycję zmiany regulaminu ONZ, w odniesieniu do którego złożono wniosek o udzielenie homologacji na zasadzie wyjątku, w celu dostosowania go do rozwoju technologicznego. Tego zgłoszenia należy dokonać nie później niż na posiedzeniu pomocniczej grupy roboczej następującym po powiadomieniu o decyzji o zezwoleniu Komitetu Administracyjnego zgodnie z pkt 6 niniejszego załącznika.

10. Niezwłocznie po zmianie regulaminu ONZ w celu uwzględnienia technologii, w odniesieniu do której złożono wniosek o udzielenie homologacji na zasadzie wyjątku, i jego wejściu w życie, producent jest uprawniony do wystąpienia o homologację typu na podstawie zmienionego regulaminu ONZ, zastępującej uprzednio udzieloną homologację na zasadzie wyjątku w odniesieniu do tego regulaminu ONZ. Organ udzielający tej homologacji typu możliwie szybko cofa homologację na zasadzie wyjątku lub informuje organ udzielający homologacji, który udzielił homologacji na zasadzie wyjątku, że należy ją cofnąć.
11. Jeżeli procedura zmiany regulaminu ONZ nie jest zakończona przed upływem terminu określonego w pkt 8 niniejszego załącznika, można przedłużyć ważność homologacji na zasadzie wyjątku na wniosek Umawiającej się Strony, która udzieliła tej homologacji, z zastrzeżeniem decyzji przyjętej zgodnie z procedurą opisaną w pkt 2 i 3 niniejszego załącznika. Jeśli jednak Umawiająca się Strona uprawniona do udzielenia homologacji na zasadzie wyjątku nie przedstawiła propozycji zmiany regulaminu ONZ przed upływem terminu określonego w pkt 9 niniejszego załącznika, ta Umawiająca się Strona niezwłocznie cofa tę homologację na zasadzie wyjątku, uwzględniając jednak termin określony w pkt 8 niniejszego załącznika. Umawiająca się Strona, która cofnęła homologację na zasadzie wyjątku, informuje o tym Komitet Administracyjny na jego następnym posiedzeniu.
12. Jeśli Komitet Administracyjny podejmuje decyzję o odmowie zezwolenia na udzielenie homologacji na zasadzie wyjątku, Umawiająca się Strona, która udzieliła homologacji tymczasowej, o której mowa w pkt 2 niniejszego załącznika, może cofnąć taką homologację tymczasową. W takim przypadku dana Umawiająca się Strona niezwłocznie informuje posiadacza homologacji tymczasowej, że ta homologacja tymczasowa, udzielona zgodnie z pkt 2 niniejszego załącznika, zostanie cofnięta po upływie sześciu miesięcy od daty decyzji, biorąc pod uwagę fakt, że homologacja tymczasowa jest ważna przez co najmniej dwanaście miesięcy od daty jej udzielenia.

Załącznik 8

Ogólne warunki dotyczące wirtualnych metod testowania

1. Wzór testowania wirtualnego

Jako podstawową strukturę opisu i przeprowadzenia testowania wirtualnego stosuje się następujący schemat:

- a) cel;
- b) wzór struktury;
- c) warunki brzegowe;
- d) założenia dotyczące obciążenia;
- e) obliczenie;
- f) ocena;
- g) dokumentacja.

2. Podstawy komputerowej symulacji i obliczania

2.1. Model matematyczny

Model matematyczny dostarczany jest przez producenta. Odzwierciedla on złożoność konstrukcji pojazdów kołowych, wyposażenia i części poddawanych badaniu zgodnie z wymaganiami danego regulaminu ONZ i jego warunków brzegowych.

Te same przepisy stosuje się odpowiednio do badań części oddzielnie od pojazdu.

2.2. Procedura walidacji modelu matematycznego

Model matematyczny walidowany jest poprzez porównanie z rzeczywistymi warunkami testowymi.

W tym celu przeprowadza się odpowiednie badanie fizyczne, aby porównać wyniki otrzymane po zastosowaniu modelu matematycznego z wynikami badania fizycznego. Należy wykazać porównywalność wyników obu badań. Sprawozdanie z walidacji jest sporządzane przez producenta lub przez placówkę techniczną i przedkładane organowi udzielającemu homologacji.

Organ udzielający homologacji powiadamiany jest o wszelkich zmianach w modelu matematycznym lub w oprogramowaniu, które mogłyby unieważnić sprawozdanie z walidacji, i może domagać się przeprowadzenia nowej procedury walidacji.

2.3. Dokumentacja

Dane i narzędzia pomocnicze wykorzystane do symulacji i obliczeń producent udostępnia wraz ze stosowną dokumentacją na potrzeby placówki technicznej.

2.4. *Narzędzia i wsparcie*

Na wniosek organu udzielającego homologacji lub placówki technicznej producent dostarcza niezbędne narzędzia, w tym odpowiednie oprogramowanie, lub je udostępnia.

Ponadto producent zapewnia odpowiednie wsparcie organowi udzielającemu homologacji lub placówce technicznej.

Zapewnienie placówce technicznej dostępu i wsparcia nie zwalnia placówki technicznej z żadnych obowiązków odnoszących się do umiejętności jej pracowników, uiszczania opłat licencyjnych oraz zachowania poufności.
